

Gordon tours
 חגיגת שווקי חג המולד בשיט נהרות
 2 מסלולי שיט ייחודיים בתקופה החגיגית ביותר בשנה
 מול ערבי בידור עם האמנים הישראלים:
 ענת סגל
 רן גפני
 ראה עמ' 7

הזמן הירוק

כל ביטוחי הרכב אותו דבר...
 עד לרגע שבו צריך אותם
 בביטוח חקלאי, המטרה שלנו היא לשלם לחברים את המגיע להם במהירות האפשרית ותמיד להיות בצד שלכם.
 קבלו הצעה משתלמת במיוחד לביטוח הרכב מחברת הביטוח היחידה בישראל שעובדת במיוחד בשביל קיבוצניקים
ראה עמ' 21

שבועון הקיבוצים • מס' 1648 • ב' בחשון תשע"ט • 11 באוקטובר 2018

ספר הכדורסל סיפורי הקבוצות הקיבוציות

עמוד 18

ירוקים מתמיד! לקבלת העיתון במייל, צור קשר בדוא"ל: kav_daf@tmags.co.il

מבצע בקלנועית אפיקים
 חודש ניסיון: קונים ואם לא מתאים, מחזירים.

9901* / **קלנועית אפיקים** / **מטרו**
 אפשרות למנגנון שבת | הדגמה בבית הלקוח | פריסה ארצית

צאו מהבית וסעו לפארק

 כפוף לתקנון. עד 30.10.18. החזר כספי מותנה בהחזרת קלנועית תקינה. המבצע לא חל על קלנועיות שנקנו בעסקת טרייד אין

כנס של ארכיונאים בנושא שילוב האינטרנט בפעילות הארכיון בקהילה

ערן וצילם רוני עזתי, דיווח דני ברזלי

ראלף סלינג'ר (כפר רופין) סיפר איך באמצעות פרסום תמונות ומסמכים שהצליח לאתר ברחבי תבל, מצא שרידי מידע על משפחתו שנספתה בשואה

במוזיאון 'מכון אילון' שבג' בעת הקיבוצים, ברחובות, בו שהתה בין השנים 1945-1948 קבוצת 'הצופים א' (מעגן מיכאל), שהייתה מגויסת לתע"ש במחתרת וייצרה תחמושת 9 מ"מ לתמ"ק 'סטן' מתחת לאפם של הבריטים, נערך הכנס השנתי של הארכיונאים מהקיבוצים והמושבים.

בפתיחת הכנס ציין מרכז הארגון רוני עזתי (מנהל יד טבנקין, בית העמק), את השינויים המרעננים הח' לים עם הצטרפות דור ההמשך לעבו' דה בארכיונים המקומיים. יו"ר האיגוד הישראלי לארכיונאות ולמידע דודו

אמיתי (יד יערי), בירך ודחק בארכיונאים להתמקצע ולהשתלם.

בכנס שמענו על שלל אפשרויות להנגיש את החומר הארכיוני לציבורים השונים בקהילותינו, ומחוצה להם. ואמצעים לשיתוף הצי' בור בתמונות ובחוויות. המשתתפים נחשפו לסיפורו האישי של ראלף סלינג'ר (כפר רופין) שלאחר מאמצים רבים באמצעות פרסום תמונות ומסמכים שהצליח לאתר ברחבי תבל, מצא שרידי מידע על משפחתו שנספתה בשואה עם כל קהילתם בפולין, והקים אתר אינטרנט עדות לקהילה שהושמרה.

למדנו מרונת ספרוני (סער), על האפשרויות השונות בשימוש בפייסבוק ככלי עבודה של הארכיון על מנת לחבר לעשייתו כמה שיותר חברים, בנים, בני גרעינים, מתנדבים; קבוצות חינוכיות וכד', וכפועל יוצא מצליחים להעשיר את הארכיון במסמכים ובתמונות, וכן משמש כלי חשוב לחיבור אוכלוסיות חדשות לדי.אי.אן. של היישוב. נחשפנו לבלוג ייחודי שהקימה עפרה בריל (עין השופט) שמתעד בסיפורים ות' מונות את עברו של הקיבוץ.

הידי עפרון, (גבעת חיים איחוד) מנהלת מרכז המידע של הקיבוץ, חשפה דרכים מגוונות דרכן היא משתפת את הציבור בעשייה התיעו' דית באמצעות תערוכות נושאיות, פעולות תרבות בהן היא משתפת את החברים בתמונות שנאספו לאורך השנים בארכיון. כמו כן שמענו גם על היוטיוב ככלי עבודה משאול ינאי (אשרות יעקב איחוד),

ליליק זקס (צופית) תארה את פרויקט העלאת תמונות מהיסטוריית המושב לאינטרנט. התמונות באות ממקורות מגוונים. הוצגו באתר למשל תמונות של מצבות בבית העלמין ותמונות מחזורים מביה"ס. ליליק הדגימה את אתר פיקיוויקי וכיצד מצאה את תמונת אביה במגדל שמירה מימי חומה ומגדל. למושב יש גם בלוג ורף פייסבוק.

פלג לוי (פרויקט תעוד דור תש"ח) סיפר על פעילותו הנרחבת בפייסבוק. ונתן למאזינים "טיפים" על כתיבת פוסטים ושילוב תמונות בהם.

התגובות לכנס היו נלהבות, והארכיונאים נטענו באנרגיות חדשות ובהמלצה לקפוץ למים ולהשתמש ביכולות של האינטרנט לשיתוף בני קהילותיהם באוצרות הגנוזים בארכיוניהם.

"עדיין מבחן ערכי" - התייחסות

ליתומי חשבתי כי מכתב ותגובה יכולים להספיק. כמו כן אין לי ענין לפרנס את דפי "הזמן הירוק" ולא דרוש לי לראות את שמי מופיע ב"סמרט'עיתון" בנוסחו של דיימון ראניון.

מובן שלא הייתה זו כוונתי להע' לייב את הכותב המכובד שאני מניח שהשקיע זמן וכסף בלימודי הדוק' טורט שלו. ממילא אני תמיד מעדיף מפגש פנים אל פנים על התכתבויות ובוודאי אלו שעל דפי העיתון.

כל שאמרתי הוא שמצפה הייתי מכל חבר קיבוץ ובוודאי מאדם מלומד שידוע לבצע מחקר, לגלות טיפה של רגישות - אותה הוא טוען שאיננה בקיבוצי - ולפחות לנסות לברר את העובדות לאמתן ולא להסתמך על ידיעה בעיתון "ישראל היום". אני מניח שנסיעה לדגניה א' מרשפים - מרחק של כחצי שעה או שיחת טלפון הייתה מבהירה לכותב שאולי אין מקום לכתב פלסטר.

אני מודה - אני חש "תסכול אישי עמוק" (ציטטה)... לאור השכלתך ומ' סיר בפניך את כובעי!

במקרה או שלא במקרה, עקב תפ' קירי ועיסוקי, נתקלתי לראשונה

ברילמת הקבלה לחברות של בנות ובנים בעלי צרכים מיוחדים כבר בשנת 1977 עת שימשתי כמזכיר בקיבוצי. מאז אני מלווה את הנושא ומלווה אישית מספר בני דגניה במ' צבים שונים ועושה זאת מתוך אהבה והערכה עמוקה להם ולבני משפח' תיהם.

עם יציאתי לגמלאות, הצעתי את עצמי כמתנדב כחבר בארגון "אהרה" - ארגון הורים לבנים בעלי צרכים מיוחדים. מאז, כבר שנים רבות אני חבר המזכירות. מלווה מספר קיבוצים ומשפחות בקיבוצים שונים ברחבי הארץ. כך שיתכן שכבודו אכן עולה עלי ב"דע, ביכולת ובמיומנות, כדי לראות בפרספקטיבה, בראייה תמור' נה רחבה ובניית מצבים"... (ציטטה). אנחנו לא בתחרות. אם אכן הנושא קרוב ללבך - אתה מוזמן לתרום מומנך, מכישוריך ומהשכלתך רחבת האופקים למען כל אלו שאתה חושב שנמצאים מקופחים בקיבוצים ובכלל. ארגון אהרה עוסק עשרות שנים ביצירת הסכמים מחייבים בין הקי' בוך למשפחה במגמה לדאוג לעתידו של הבן לאריכות ימיו. הנושא קיבל משנה תוקף עם השינויים וההפרטות

לסיכום, ד"ר יקטר, אינני מתכוון להמשיך את הוויכוח בינינו על גבי העיתון. במקום זה אני מציע שניפ' גש ונלבן את הנושא וגם אם לא נגיע להסכמה, לפחות נדע ונבין כל אחד את עמדתו של השני. ניתן להיפגש בכל מקום שתבחר. בכרכה,

עודד גנני, דגניה א'

לחברי הקיבוצים שעברו הפרטה ותהליך שיוך - היזהרו ממוקשים

הסיפור שלי יכול לקראות לכל אחד מחברי הקיבוץ בו אני חבר, שבו תהליך השיוך נימשך כבר 18 שנים. מדובר בפרצלציה שמחקה דרכי גישה לבתי החברים. ועדת התכנון והנהלת הקיבוץ לא מנסים לפתור בעיה פשוטה כבר שנה ושמונה חודשים. בקיבוץ שלנו מתייחסים רק לצעירים ולא עושים כלום לתשתיות של הקיבוץ הישן. דרכי גישה לבית, זו תביעה אל' מנטרית וזכות שמגיעה לכל אדם ללא הבדל דת מין גזע ולאום. אבל חוקי מדינת ישראל מגיעים עד שער הקיבוץ ופונים לאחור. בעיית החניה הפכה לבעיית חברים רבים והנהלה

לא עושה כלום. משפחות רבות סוב' לות ממדרכות בלתי נגישות. בעיקר לשכבת הוותיקים שנתנו כל חייהם לקיבוץ ולא ידעו לדרוש את המיני' מום המגיע להם. לידי בנו ארמון לאחר החברים והרסו את המדרכה ציבורית המובי' לה לשכונה. ללא כל הידברות הרסו את המדרכה. למרות שהמגרש חורג ב' 71 מ"ר מהמותר. המציאות בש' כונה השתנתה, היום חיות בה משפ' חות עם תינוקות ואני נידרש לעבור בין התינוקות עם קלנועית, מה שמ' חייב את המשפחות לקפל את התי' נוקות לפחות 20 פעם ביום. אחרי עשרות התכתבויות ופניות להנהלה

לא נעשה דבר. גם בורר מהמחל' קה המשפטית "שמצא" פשרה שלא נוחה, ואני הסכמתי, אבל גם את זה הנהלה לא מקבלת. משמיעים תירוצים שונים ומשונים ולא רל' וונטיים. פשוט לא מתחשק להנהלה לפתור את הבעיה. המשפט "כבר את אביך ואת אימך" כבר לא תופס פה. הנהלת הקיבוץ רשאית לפי הפיקוח האזורי לנהוג בתוך הקו הכחול ככל העולה על רוחה. מנהל העסקים הוא גם מנהל השיוך והכספים עוברים מכיס לכיס ללא בקרה. המצב לא יוכל להמשך כך.

רמת השופט, השם שמו במערכת

עיתוני ההתיישבות מגדילים את החשיפה שלך!

ניתן לקרוא את עיתוני הזמן הירוק, קו להושב, יבול שיא, הרפת ההלל גם באתרים הבאים:

www.tmoshavim.org.il/index.aspx?id=4327
www.ihaklai.org.il
www.fgo.co.il/HTMLs/home.aspx
www.ofek-israel.org.il
www.kib.org.il/yarok.html
www.israel.agrisupportonline.com

תנועת המושבים
האיחוד החקלאי
ארגון מגדלי הפרחים
אופק
קיבוצניק
הפורטל לחקלאות טבע וסביבה

עורך: יעקב לזר Lazar@nachshon.co.il • מנהלת עיתון: עדנה זיו • עיצוב ועריכה גרפית מערכת ומודעות: בני בנגלס
כתבים: ארנון אבני, עלי קדם, שוש גרץ, חני סולומון, יובל דניאלי, אברהם שרון, אבנר רון • הפקה: kav_daf@tmags.co.il ט' 073-2369058
פקס: 073-2369088 • מיחשוב: ג'לברט בנגי • מזכירת סניף דרום: אנה רייזנקינד
יועצי פרסום: יעקב קניאל 054-4557780, יורם טביבי, • מודעות: kav_daf@tmags.co.il • המערכת אינה אחראית על תוכן המודעות

חפשו אותנו בדף הפייסבוק: הזמן הירוק, קו להושב, יבול שיא, הרפת והחלב עיתוני המרחב הכפרי המערכת והמנהלה רח' מנחם בגין 53, ת"א • כל הזכויות שמורות. אין להעתיק, לתרגם, לשדר בכל אמצעי, לאחסן במאגר מידע, לפרסם או להפיץ בכל אמצעי כל חלק מן המודפס בעיתון הזה. סיימתם לקרוא? אנא השליכו את הגיליון לפח המחזור הסמוך למקום מגורים.

הזמן הירוק

תכלת תקשורת
עולם של מגוונים

מערכות מתכונות
tv

החל מ- 308 ₪ x 24 תש"י***

ספות אירוח

מיטות נוער

חדרי שינה

מבצעים
מיוחדים

מחסני מזרנים - אלונים | כינרת

(בתוך הקיבוץ)

(בתוך הקיבוץ)

כורסאות טלוויזיה

Yedtikstudio

מזרנים אורטופדים

הנחות ענק

מזרן פולירון החל מ- 189 ₪ x 12 תש"י

בסיסים מרופדים

מיטה מעץ מלא

1380 ₪
690 ₪ (1.40/1.90) **

1-800-24-24-24

שעות פתיחה אלונים : א'-ה' 11:00-19:00, שישי 9:00-14:00, שבת 12:00-20:00

שעות פתיחה כנרת : א'-ה' 10:00-18:00, שישי 9:00-14:00, שבת 18:00-22:00

סניפים: קיבוץ אלונים/קיבוץ כנרת homesleep_il הום סליפ פולירון אלונים הום סליפ פולירון כנרת

* תוקף מבצע עד 27.10.18 פרטים בסניפים ** עבור המיטה ברכישת מזרן *** עבור 2 מזרני פולירון + 2 מנגנונים גרמניים 80/200 ת.ל.ח

רשות המים הודיעה על קיצוץ מכסת המים לחקלאות גם בשנת 2019

הקיצוץ, למרות שהתחזיות ל-2019 מדברות על חורף גשום מעל הממוצע. תגובות זועמות של השר אורי אריאל וחה"כ איתן ברושי

בעקבות הבצורת בישראל בשנת 2018, הודיעה רשות המים על קיצוץ כמויות המים המורדות לחקלאות גם לשנת 2019, למרות שהצפי ל-2019 הוא לשנה גשומה. ב-2018 הייתה כמות המשקעים נמוכה משמעותית מהממוצע הרב שנתי, וכמות המים לחקלאות הייתה 261 מיליון מ"ק בלבד. התחזיות ל-2019 מדברות על חורף וגשמים מעל לממוצע ונכון להיום אף מודל אינו צופה בצורת (יש מודלים המראים כעלייה של 150% מעל הממוצע בכמות המשקעים).

עם זאת, בנוסף צפויים עודפים ממתקני ההתפלה. בכל זאת, כמות המים המוקצית לחקלאות עדיין תהיה נמוכה לעומת שאר הצרכנים אשר להם לא קוצצה הקצאה ואף הוגדלה. קיצוץ במים לחקלאות, משמע פגיעה בחקלאות ישראל ובחקלאים הישראליים, לרבות במטעים ובגידולי רבי-שנתיים נוספים, שהינם ענף עתיר השקעות הון ורק לאחר מספר שנים נהנים החקלאים מתוצרתם. הקטנת כמות המים גורמת לנזק מיידי בכמות הפירות, בגודל הפרי וזאת בנוסף לנזק לטווח ארוך

לשנים הבאות, שאינו בר שיקום, על אחת כמה וכמה כשמדובר בשנה שנייה ברציפות. בעקבות החלטת רשות המים, שיגר שר החקלאות אורי אריאל מכתב בנושא לשר האוצר משה כחלון ולשר האנרגיה ד"ר יובל שטייניץ. במכתבו כתב אריאל: "לא ייתכן, שרק החקלאות תקוצץ ותהיה נתונה לשמרנות ייתר המורדות על ע"י רשות המים, החקלאות אינה 'באפר' או שסתום פריקה של משק המים, החקלאות הינה עוגן התיישבותי, בתפיסת גבולות המדינה, ונדרש לשמרה ואף לדאוג להתפתחותה. אני דורש שלא יהיה קיצוץ בהקצאת מים לחקלאות לשנת 2019".

חה"כ איתן ברושי יו"ר השדולה החקלאית בכנסת, אמר: "החלטת רשות המים לקצץ במכסות המים לחקלאות לשנת 2019 היא שערורייה והמשך המחל של ניהול משק המים. לא יתכן שאת המחיר

של התנהלות לקויה של הממשלה ושל רשות המים ישלמו רק החקלאים. בשנת 2018 קוצצו באופן חד צדדי 50 מיליון קוב מים לחקלאים, ללא מתן פיצוי כספי. שנת 2019 צפויה להיות, לפי כל גורמי המ"ק, לא ברור מדוע רשות המים מורידה כבר עתה על כוונתה לקצץ קיצוץ משמעותי במכסות המים לחקלאות לשנת 2019. המשמעות היא פגיעה אנושה בחקלאות ואיום קיומי על החקלאים. השדולה החקלאית בכנסת תומכת בעמדת שר החקלאות במאבקו למנוע את הקיצוץ וקוראת לו ליוזם דיון דחוף בממשלה. במושב הכנסת הקרוב אזור באופן מיידי דיונים מיוחדים בנושא בוועדות הכספים, הכלכלי לה ובמליאת הכנסת. הגיע הזמן שבממשלה יבינו שפגיעה בחקלאות משמעותה פגיעה בריבונות, בביטחון ובצינונות. לכך אנחנו לא ניתן יד. אני קורא לראש הממשלה

הטרקטורים הגנובים התגלו שקועים בבריכת דגים

נגבו מקיבוצי הגליל במסגרת נסיונות סחיטה, "פרוטקשן"

פשיעה חקלאית, "פרוטקשן", נייסיונות סחיטה מתמשכים מחברת ג"ג וחקלאים נוספים בגליל ובכל הארץ, הצתות, השחתת רכוש, גניבות ואיומים. חברת ג"ג סבלה מספר הצתות כתוצאה מהסירוב לשלם רמי חסות למשפחות הפשע. בהצתות נייזקו כלי עבודה כבדים (קומביין וכד') מבנים ורכוש בשווי מאות מיליוני שקלים. גם חקלאי יסוד המעלה ראש פינה וחקלאים נוספים סבלו נזקים כבדים כתוצאה מהצתות של בתי קירור ורכוש. רק השבוע הוצת מבנה מועצה אזורית מבואות החרמון כנראה מאותה סיבה.

יש לציין כי הממשלה עדיין לא מצאה פתרון להענקת דמי הביטוח לכלים חקלאיים שהוצתו אלא רק לגנבות חקלאיות, המותירה את החקלאים חסרי אונים מול מצב הפשיעה החקלאית הגואה וחוסר יכולת לבטח את רכושם. המלחמה לקיום החקלאות אינה רק בגבולות המדינה אלא נמצאת גם בתוך הקו הירוק יום יום. חלק מהכלים הכבדים שהוצתו מוצגים כמחאה לקהל הרחב בצומת האג"מון סמוך לכביש 90.

כתבי אישום על התעללות בכבשים בדיר בקיבוץ גבע

בעקבות כתבה בחדשות כאן 11 ששודרה לפני למעלה משנה, הוגשו כתבי אישום נגד הקיבוץ, מנהלת הדיר וסוחר צאן

באוגוסט 2017 שודרה ב"חדשות כאן" כתבה על הדיר של קיבוץ גבע. הכתבה הוכנה על ידי בחורה צעירה שעברה בדיר והייתה למעשה תחקירנית של עמותת אנונימוס לזכויות בעלי חיים. הוצגו בה מעשי התעללות בכבשים שהוגדרו "קשים" ובעקבות השידור פתח משרד החקלאות בחקירה. בשבוע שעבר הוגשו לבית משפט השלום בבית שאן כתבי אישום נגד הקיבוץ, מנהלת הדיר וסוחר כבשים. על פי כתבי האישום, עובדי הדיר מכרו לסוחר כבש חולה והסוחר שחט את הכבש בתחומי הדיר ללא כל פיקוח וטרינרי, ולפני כן בעט בו "כשהוא שותת דם ונושם את נשימותיו האחרונות". רענן פרנס, רכז המשק של גבע מסר בתגובה ל"הזמן הירוק": "כתב התביעה עדיין לא הגיע אלינו וכאשר יגיע נלמד אותו ונתייחס אליו. הדיר בגבע ביחד עם הווטריןר עמו אנו עובדים, עשה הגדרה מחודשת של נהלים וסדרי עבודה, אנחנו פועלים לפי חוק צער בעלי חיים ומקפידים לשמור על החוקים בתחום זה".

להיכנס לעובי הקורה, ואת ההחלטה על הקיצוץ החמור לקבל במליאת הממשלה ולא על ידי אוסף מקרי של פקידים".

ראש מ.א. מטה יהודה, משה דדון, ירצה ארבע שנות מאסר

בית המשפט המחוזי בירושלים הרשיע ביום א' השבוע במסגרת הסדר טיעון את ראש המועצה האזורית מטה יהודה משה דדון בקבלת שוחד, שיבוש הליכי משפט, עבירת מרמה והפרת אמונים. על פי ההסדר ירצה דדון 47 חודשי מאסר בפועל, יחולט רכוש שלו בשווי 350 אלף שקל וישלם קנס של 100 אלף שקל. הובהר כי העבירות בהן הורשע דדון על פי הודאתו, נושאות עמן קלון. דדון, תושב המושב צפ"רירים, הציג בתחילה את מועד מרותו לבחירות לראשות המועצה שתתקיימה בסוף החודש, והסיר את המועמדות לאחרונה, זמן קצר לפני שנודע על הסכם הטיעון עליו חתם. לפי כתב האישום, קיבל דדון שוחד מהקבלן גבי מגנזי תמורת העדפה של מגנזי כ"קבלן הבית" של המועצה ומי שזכה לבצע את רוב עבודות הבנייה והתשתיות עבור המועצה. אישום נוסף ייחס לדדון ולאחיו אבי דדון לקיחת שוחד מאיש עסקים בתמורה לכך שסייע לו לרכוש את מפעל "תרמיר" הנמצא בתחומי המועצה. האח, אבי דדון, נדון בהסדר הטיעון לשנתיים מאסר. עוד אישום עסק בקשר אינטימי שקיים דדון עם אחת מעובדות המועצה שהייתה נתונה למרותו. בשנתיים האחרונות בהן שהה דדון בחופשה מאולצת עקב החשדות שהועלו נגדו, מילא את מקומו סגנו, ניב ויזל מנתיב הל"ה, בנו של מאיר ויזל שהיה שנים רבות ראש המועצה. ניב ויזל הוא אחד המתמודדים על תפקיד ראש המועצה בבחירות הקרובות.

הסוגיה המדינית - ביטחוניות במקום הראשון

תשובה למאמרו של אלוף (במיל.) עמירם לוין ב"הארץ"

חה"נ איתן ברושי

לאלוף במיל' עמירם לוין יש כוונות טובות. הוא טוען שעל מנת שהשמאל יהפוך לאטרקטיבי בעיני הציבור, הוא חייב "להציג חזון חדש... להביא בשורה חדשה, השואבת השראה מהעבר המפואר (של תנועת העבודה, א.ב.).". הבעיה היא שאותה בשורה, שעיקרה מוצג כבר בכותרת המאמר פרי עטו: "השני" ("הארץ", 29.9), אינה ממש בשורה ואינה ממש חדשה. מסתבר שגם לוין הצטרף לטענה החבוטה לפיה על מנת לזכות באמון הציבור, על השמאל להתמקד בנושא החברתי-כלכלי, ובמילותיו של לוין: "להציב בראש העדיפויות את אזורי ישראל, את איכות החיים ויוקר המ"ח שלהם". והסוגיה המדינית-ביטחוניות? בעיני לוין זה חשוב - אבל משני, מיד לאחר הסוגיה החברתית-כלכלית בכל אופן.

מפלגת העבודה הניפה תמיד שני דגלים: מדיניות ביטחונית וחברתית-כלכלית. מתוך הבנה כי סוגיות אלו קשורות האחת בשנייה ואינן ניתנות להפרדה. מוטב היה שמי שהחליט להצטרף לאחרונה למפלגת העבודה ילמד תחילה את יסודותיה וערכיה של תנועת העבודה לדורותיה. יצחק רבין ו"ל מעולם לא שכח את הסוגיות החברתיות, גם כאשר הוביל תהליכים מדיניים ועסק בנושאים ביטחוניים. גם אז הדגיש כי פתרון עקרוני וקבוע של הסוגיות הכלכליות-חברתיות של המדינה, תלוי קשר ישיר בפתרון עקרוני וקבוע של הסוגיה המדינית. הדרישה להתמקד בעיקר בסוגיה החברתית, מנותקת לא רק משורשי תנועת העבודה, אלא בעיקר מן המציאות, ומשמעותה היא להותיר את הזירה המדינית לימין, שגם ככה מנסה לעצמו את האג'נדה הביטחונית-מדינית. דוגמה טובה לכך הוא הניסיון

הכושל להחיות את המחאה החברתית בסוף קיץ 2011, לאחר פינוי האוהלים ברוטשילד. מארגני המחאה המשיכו להדגיש את הניתוק מהנושא המדיני, כאילו שאלת עתיד שטחי יו"ש אינה על הפרק ויש לנו רק בעיות חברתיות (מוצדקות מאוד). אבל די היה באירועים ביטחוניים בדרום, על מנת לצנן את רוח המחאה. אינני חולק על כך שהנסיבות הנוכחיות לא מבשרות על הסכם שלום קרוב, אולם קיימת שאלה אמיתית וקריטית שעומדת על הפרק: האם לאפשר לממשלה ימית קיצונית להוביל אותנו למציאות של מדינה אחת, שתספח את יהודה ושומרון על כלל תושביה - בהם מעל 2 מיליון ערבים - מדינה אחת שתהיה לא יהודית, לא דמוקרטית ולא בטוחה, או שמא לעצור את הסיפוח הזוחל של יו"ש, על מנת לקדם בעתיד, כאשר הנסיבות המדיניות יאפשרו זאת, הסדר מדי-

ני עתידי עם הפלסטינים שיוביל להפרדות בין שני העמים. אם אני חנו הולכים על שתי מדינות, אז יש יותר מאופציה אחת. אם הולכים על מדינה אחת, זהו איום על קיומה של המדינה. זו הסוגיה המרכזית העומדת כיום על הפרק ולכן על מפלגת העבודה והמחנה הציוני, אם הן חפצות שלטון, להוביל סדר יום מדיניות ביטחונית המבוסס על ביטחון, התיישבות ופשרה ולא להיגרר אחרי הימין. רצוי היה, למשל, לערוך באופן מירי משאל עם על עתיד שטחי יו"ש. אם הממשלה רוצה לספח את השטחים על כלל תושביהם, לסכן את האופי היהודי והדמוקרטי של המדינה, להמשיך לטפח התנחלויות מבודדות חסרות כל ערך ביטחוני, ששואבות משאב עתק והן בלתי חוקיות בעיני כל מדינות העולם, אם הממשלה מתעקשת למנוע כל אפשרות של הסדר עתידי עם הפלסטינים ושל חיים בשלום בארץ הזו - עליה להניח

שאלה זו לפתחו של העם. ההכרעה על מדינה אחת או שתיים היא כורח השעה, כיוון שמדינה אחת תשנה באופן דרסטי את אופייה ודמותה של המדינה ועלולה להביא לקצה של ישראל כיהודית ודמוקרטית. המקור לסכסוך בינינו לבין עצמנו ובינינו לבין שכנינו נעוץ במצבנו המדיניות-ביטחוני. רק שינוי בסדרי העדיפויות, אשר יכלול הגעה להסדר אזורי עם שכנינו ומבוסס על צרכי הביטחון של ישראל, יאפשר לנו לקדם גם את סוגיות החינוך, הבריאות, הרווחה, חינוך הנגב והג' ליל וצמצום הפערים. לכן, עמירם לוין טועה ומטעה. מפלגת העבודה והמחנה הציוני צריכים לדחות את רעיונותיו ולהוביל סדר יום מדיניות ביטחוני, המשולב בזה החברתי-כלכלי. אסור לדחות את ההכרעה הגורלית על עתידה, דמותה, אופיה וגבולותיה של מדינת ישראל.

ק.מ.ס ציוד טכני בע"מ

איכות ושירות לנסיעה בראש שקט

החל מ-25,000 ₪ כולל מע"מ

אנפה

נבולה - רכב בניין חדש בשוק

דוכיפת

עגלת העמסה חשמלית

לפרטים נוספים: www.kms.co.il משרד: 03-9328959 מייל: infokms100@gmail.com בן 054-4203015

הרכבים הינם רכבים תפעוליים המותרים לשימוש בשטח תפעולי בלבד

מהגבעה לכנסת

יניב שגיא, עין השופט, מנכ"ל גבעת חביבה ובעבר מזכ"ל השומר הצעיר, החליט להתמודד על מקום ברשימת מרצ לכנסת הבאה. "יש למרצ שותפים פוטנציאליים רבים שמזדהים עם הרעיונות שלנו אבל לא מסוגלים להתחבר אלינו כי אנחנו 'צודקים מדי', כי אנחנו מרחיקים ולא מכבדים את השונים מאתנו. בשביל שמרצ 'תתנחל בלבבות', עלינו לקיים שיח שונה ומכבד"

עודד הון

א

ת יניב שגיא אני פוגש בגבעת חביבה, לצורך הראיון הוא יוצא מס' מינר בינלאומי שג' בעת חביבה מקיימת עם משלחות של חוקרים ופעילים חברתיים מישראל, צפון אירלנד, קוסובו וגרמניה בנושא " החברה המשותפת". הוא נמרץ ונלהב ועייניו מבריקות כאשר הוא מספר על גבעת חביבה, ומאידך מבטא דאגה גדולה כאשר הוא מדבר על ישראל שמתרחקת מערכיה המכוננים, יש ראל שהוא רואה כמי שיש להצילה מעצמה. את הראיון אנחנו מקיימים כי הוא הגיע למסקנה שעליו לעבור מהחברה האזרחית ושרה החינוך אל הפוליטיקה, לרוץ לכנסת ולהיבחר ברשימת מרצ. לרבריו הוא הגיע למסקנה שהגיע זמנו לצאת מאזור הנוחות שלו בתפקידים בקיבוץ וב-תנועה ולהיכנס לזירה הפוליטית הלאומית. בגיל 55, ולאחר 32 שנים בתפקידי חינוך ומנהיגות ציבורית, הוא מבקש להשפיע על עתיד המדינה.

יניב, חבר קיבוץ עין השופט, נשוי לגליה, אבא לתו, גיא ומטר, מורה ומחנך, ניהל את המוסד החינוכי הרי אפרים ואת הרפת בעין השופט. היה מזכ"ל השומר הצעיר ויו"ר מועצת תנועות הנוער ב"ישראל. יניב היה שליח של השומר הצעיר שלוש פעמים. בפעם הראשונה כילד עם הוריו, רינה ויענקל'ה (ז"ל) שגיא בשיקגו. אביו, שהיה מוסיקאי מחונן, פליט שואה, יתום מאב, שעין השופט אימצה והפך למנצח ומלחין, מזכיר קיבוץ ושליח של השומר הצעיר. מאביו למד יניב לשלב בין כישורים לחזון, לשלב בין האישי לציבורי, בין השליחות והעשייה לטובת האחר לבין העשייה עבור הקיבוץ והבית. מאביו למד יניב, שזו וגם זו הן אותו הדבר. בפעם השנייה יניב יצא לשליחות לאחר שירות צבאי כלוחם בסיירת צנחנים, ובפעם השלישית לפני כעשר שנים עם המשפחה שהקים, כשהיה השליח המרכזי של השומר הצעיר וגבעת חביבה בניו יורק. בגיל 25 לראשונה, כיהן כמזכיר קיבוץ עין השופט. במשך תשע

שגיא: "היום, לאחר ההצעה הגזענית של חוק הלאום, אני מרגיש שלא ניתן לעמוד מהצד בכל מה שקשור למעגל המדינה ושאינו חייב להצטרף לפוליטיקה

שנים כיהן בשתי קדנציות נפרדות כמזכיר קיבוץ.

מה זאת אומרת 'לצאת מאזור הנוחות'?

" אני מאמין שהחיים הפרטיים שלי, של משפחתי, של קיבוצי, של התנועה שלי, ושל המדינה שלי קשורים זה בזה ומושפעים זה מזה. אני נע בין המעגלים השונים ואני יודע שאם לא נהיה רלוונטיים ומשפיעים באחד ממעגלי החיים שלנו נפסיד חלקים גם במעגלים אחרים. היום, לאחר ההצעה הגזענית של חוק הלאום, אני מרגיש שלא ניתן לעמוד מהצד בכל מה שקשור למעגל המדינה ושאינו חייב להצטרף לפוליטיקה. זה מגרש חדש עבורי. זו יציאה מאזור הנוחות."

איך התנועה הקיבוצית יכולה להרוויח מזה?

"תראה מה קורה לתנועה הקיבוצית. ההפרטה שינתה את סדר היום,

המחויב והמקיים של התנועה והקייבוצים למשכן הכנסת. אני אייצג במחויבות ובעשייה שלי את חברי הקיבוצים, בהחלטות ובניהול המדינה. אהיה כתובת לכל חברת או חבר קיבוץ, לכל הנהלת קיבוץ ולתנועה בכלל. התנועה היא חלק ממני ומהזהות שלי, אני יוצא למשימה בשמם של חברי הקיבוצים ומבקש ומאמין שאקבל את אמונם לייצגם. אני מקווה להיות גם מודל השראה לחברים נוספים וצעירים המבקשים להיות מעורבים ולהשפיע על הדרך והכיוון של החברה והמדינה."

בוא נדבר על המצב הפוליטי בישראל: דמה שאלמלא היה מסובך בחקירות, בנימין נתניהו היה בשלטון עוד שנים רבות. האם נגזר עלינו שלטון הימין?

"הימין שולט בארץ שלנו כבר 41 שנים עם שתי הפסקות קצרות. הוא מוביל אותנו אל קץ החזון המייסד של ישראל כמדינת הלאום של העם היהודי שהיא בריבונות מדינה דמוקרטית לכול אזרחיה. זהו קץ הציונות. ביבי המושחת מקיים שלטון שבנוי על הפחד ושנאת האחר. אבל אתו או בלעדיו, שלטון הימין הולך להסתיים, אם לא בבחירות הקרובות אז בוודאות באלו שיבואו בעקבותיהן. כבר היום יש ניצנים רבים בקרב ציבורים שונים שמבינים את שיטת ה"הפרד ומשול" של ביבי שפוגעת בהם. הציבורים האלה יתחברו בקרוב, ימחקו את המפריד ביניהם ויובילו לשלטון שעונה על האינטרסים והאידאולוגיה שלהם."

מדוע השמאל לא מצליח לייצר מנהיגות ראויה מזה זמן רב? מנהיגות שתיתן תקווה להמונים, שמייחלים לשלום, לצדק חברתי, לשלטון החוק, לחברה המושתתת על יסודות דמוקרטיים.

"קודם כול, לתפיסתי, השמאל כיום בישראל זה רק מרצ. אין עוד שמאל. המחנה הציוני מגדיר את עצמו כמרכז, וחד"ש היא חלק מרשימה משותפת לאומית פלסטינית, שבתוכה מרכיבים שהם ימין חברתי-כלכלי - מרצ היא השמאל של ישראל והבעיה שלה היא עמוקה - הציבור לא מתחבר אליה והיא

מרדשת לעיתים על גבול אחוז החסימה. "הבעיה של השמאל בישראל היא לא בערכים, לא במצע ולא בפעילות. למרצ יש תמיד את חברי הכנסת החרוצים והמוצלחים ביותר, היא המחוקקת המובילה בכנסת ועמדותיה ההיסטוריות התקבלו על ידי רוב הציבור בישראל, הבעיה של מרצ והשמאל היא שאנחנו לא מחדרים ולא מתחברים לאזרחי המדינה שלנו, הסתגרנו בתל אביב ונטשנו את הפריפריה, הסתגרנו בשמאל הציוני ונטשנו את החברה הערבית, ואפילו את הקיבוצים מרצ הרחיקה מהנהגתה בשנים האחרונות. את כל הציבור הזה צריך לקרב, לשתף בהנהגה ולשרת. אבל יש משהו עמוק יותר שחסר והוא בשפה שלנו, בדרך שבה אנחנו מדברים ופועלים. השימאל פועל מתוך ניתוח שכלתני של המציאות, מחובר לעובדות ומתעלם מרגשות.

" אנחנו חיים בעולם שהעובדות משתנות ומתחלפות לנגד עינינו בהרף עין אבל הרגשות הם שקובים עים. אנחנו נתפסים כיהירים, כמי שמתעלמים ממצוקות עמם, כמי שבטוחים שהאמת כולה שלהם. אנחנו מעצבנים. היו לנו מנהיגים שהתאהבו בלעצבן את החברה הישראלית. בשביל לחזור לשלטון, להכפיל את כוחנו ולהיות מעצבי מציאות עלינו לשנות את השפה ולהתחבר לרגשות. עלינו ליצור שפה חדשה של שמאל."

מה זאת אומרת "שפה חדשה"? זה נשמע כמו סיסמא של פוליטיקאי חדש שמחפש סלוגן.

"כל חיי הבוגרים עסקתי בחינוך וניהול ציבורי. זוהי השפה שאותה אני מביא: תקווה, הגשמה, אידאליזם, אמונה, צדק ושוויון. ההתבטאות שלי מתונה ומכבדת. אינני כועס ואינני מתבטא בזעם ותוכחה. אני מכיר בכך שאמת' ו"צדק" הם מונחים שאין לי עליהם מונופול וגם לאחרים יש את ראיית'האמת' שלהם ועליי לכבדה, גם כשאינני מקבל אותה, ואפילו כשאני נאבק בה בכל כוחי. אני מגשר מטבעי שמצליח לחבר בין אנשים ותפיסות עולם שונות באמצעות

חגיגת שווקי חג המולד בשייט נהרות 2 מסלולי שייט ייחודיים בתקופה החגיגית ביותר בשנה!

כולל ערבי בידור עם האמנים הישראליים:

ענת סגל

זמרת יוצאת להקת פיקוד צפון שתופיע בשייט על נהר הריין עם שירי סן רמו הנוסטלגיים והשאנסונים הצרפתיים, וחגיגת זמר ישראלי מכל הזמנים.

רן גפנר

אמן חושים ומנטליסט בינלאומי, הופיע רחבי העולם ומגיע אלינו לשייט על נהר הדנובה ונהר הריין למופע טלפתיה ייחודי.

שווקי חג המולד לאורך נהר הדנובה

26/11-02/12/18

6 לילות / 7 ימים

מחיר מיוחד החל מ-€1571 לאדם!

יין חם ועוגיות זנגביל - שווקי חג המולד על הריין

26/11-02/12/18

6 לילות / 7 ימים

מחיר מיוחד החל מ-€1485 לאדם!

מינכן < רגנסבורג < פסאו < לינץ < מלך

< דורנשטיין < וינה < ברטיסלבה

< אסטרגום < בודפשט

פרנקפורט < שפייר <

< שטרסבורג < רודסהיים < קובלנץ

< קוכם < קלן

הבעיה של מרצ והשמאל היא שאנחנו לא מחברים ולא מתחברים לאזרחי המדינה שלנו, הסתגרנו בתל אביב ונטשנו את הפריפריה. הסתגרנו בשמאל הציוני ונטשנו את החברה הערבית, ואפילו את הקיבוצים מרצ הרחיקה מהנהגתה בשנים האחרונות

מרצ תהיה הבסיס ליצירת חזית פוליטית יהודית-ערבית משותפת. הרשימה תבטא שותפות שוויונית בין יהודים וערבים. את הרשימה יובילו שני יושבי ראש משותפים: ראשת מרצ תמר זנדברג ונציגה/ה של המפלגות הערביות שיתחברו. הרשימה תהיה בנויה כ"ריץ-ריץ" בין יהודים וערבים. המועמדים יבחרו במפלגות האם שלהם שתמשנה להתקיים

הצעיר והחברה הקיבוצית שסובלת מפגיעה מתמשכת על ידי השל-טון. אביא לידי ביטוי את המומחיות שלי בחינוך הבלתי פורמלי וחינוך לערכים, אקדם את תנועות הנוער בישראל, את בתי החינוך הייחודיים, את החינוך לחיים משותפים ואת בתי הספר הדו-לשוניים. אהיה גשר בין השמאל בישראל לבין השמאל הדתי יהודי שאין לו כיום בית פוליטי מפלגתי אבל ערכיו המרכזיים משותפים לנו. אביא לידי ביטוי את החיבור העמוק שלי ליהדות התפוצות וחיבור הדור הצעיר והמתבולל של בני העם היהודי בתפוצות אל ישראל השפויה. ישראל שבזכות חיבור זה תמשיך להוות בית לאומי לעם היהודי. אאבק למען צדק חברתי, צמצום פערים, שוויון וסולידריות – אהיה פה וכתובת לציבור העצום שהכלכלה הקפיטליסטית הפרועה פוגעת בו, וכמובן אצור חברים שיוכיחו שיש פרטנר למשא ומתן ויקדמו את השלום."

מי שמכיר את מסלול חייו של יניב יודע, שהוא קם בשלוש לפנות בוקר לפרה שסובלת מצניחת רחם, לנער שנתקע עם הרכב ופוחד להתקשר להורים שלו, לחבר קיבוץ שאף אחד לא מקשיב לו. כל מי שמכיר את יניב יודע שהבית, המשרד והלב תמיד מוצאים זמן ופנאי להתייעץ, להקשיב, להציב משימות וכשצריך להפוך כל אבן כדי למצוא פתרון שיהיה מקובל וריאלי. בשבילי לא אין משימה לא ראויה, קטנה כגדולה. יניב משתתף בכנסים באו"ם ובבית הנשיא, צועד בתהלוכות ביום האדמה ובכפר קאסם, כשצריך גם יסס את הדשא בגבעת חביבה או במחנה התנועה בארצות הברית וילווה את הטיוול של תלמידי הבין לאומי במג'רסה. הוא באמת מי שמרצ צריכה, שהתנועה הקיבוצית צריכה, שהשמאל צריך, שישראל כולה צריכה.

הקטלנית שבתוך החברה הערבית, סיום הכיבוש של ישראל בשטחים והקמת מדינת פלסטין לצד ישראל. סדר העדיפויות הוא בסדר שבו ציינתי את הדברים כאן. לא ניתן להגיע ליעדים אלה ללא שותפות יהודית-ערבית שתהווה גשר אל הקואליציה וההשתתפות בשלטון. בבחירות האחרונות 'המשותפת' סחפה את הרחוב הערבי ועלה אחוז ההשתתפות בבחירות מקרב החברה הערבית ל-63.7 אחוז שהם עדיין 15 אחוז מתחת לאחוז ההצבעה בחברה היהודית. אם נגיע לאחוזים דומים מקרב המצביעים הערבים, יהיה מהפך פוליטי בישראל ויקום שמאל חזק שמכתיב מדיניות למרכז השולט. אחוז ההצבעה ישתנה כשהמצביעים הערבים יחשבו שיש ערך להצבעתם ושהיא תקרב אותם להגשמת היעדים החברתיים-כלכליים שלהם. שותפות שוויונית כשר מרצ במרכזה תביא לנו חיבורים רבים עוצמה עם החברה הערבית שלא היו מעולם בפוליטיקה הישראלית. הפלטפורמה הפוליטית תהיה מורכבת מהמחויבות לשוויון וצדק ותבטיח: אזרחות שוויונית בישראל לכל אזרחיה, סיום הכיבוש והקמת מדינת פלסטין, שמירת (הצלת) הדמוקרטיה בישראל, צדק כלכלי-חברתי, שמושתת על כלכלה סוציאליסטית, שיקום וחיוק מנגנוני מדינת הרווחה ואפליה מתקנת למען הציבורים המוחלשים בישראל."

**אם תיבחר לכנסת ישראל - מה
בכוונתך לעשות בה, בנוסף לפעולה
עבור הקיבוצים שאותה ציינת קודם?**

"אוביל ואטפה בריתות פוליטיות עמוקות עם החברה הערבית בישראל ואפעל לחקיקה וקידום מדיניות למען חברה משותפת ושוויונית שתבטיח שוויון לאזרחי ישראל כולם. אהיה נציג פעיל בחקיקה ובקידום מדיניות ברור ערכי השומר

שאות, וליכולת ליצור בריתות עם שותפים משמעותיים בחברה הערבית. מזה 4 שנים אני דוחף במרצ חזון חדש של שותפות פוליטית שוויונית יהודית-ערבית. כאשר הצגתי את זה לראשת המפלגה הקודמת, היא טענה שזהו הימור אלקטורלי מסוכן מדי. כאשר פרסתי את חזוני בוועידות מרצ בהן דיברתי (בירושלים, נצרת וצוותא), אמרו לי שדיברתי מאוד יפה אבל זה 'חזון אחרית הימים', שאין לו היתכנות פוליטית, שאין לנו פרטנרים בחברה הערבית. היום החזון הזה מלהיב רבים בשמאל, הן מקרב אזרחי ישראל הערבים והן מקרב אזרחי ישראל היהודים. היום, לאחר חוק הלאום, ברור שהמשותף בינינו גדול מהמפריד. הסכנה של אובדן הדמוקרטיה מחייבת ניפוץ פרדיגמות ישנות, של העדר יכולת לחבר בין שמאל ציוני לבין אזרחים ערבים בעלי זהות לאומית פלסטינית. יש אלקטורט חדש ומלהיב לחיבור כזה."

אז מה אתה מציע?

"מרצ תהיה הבסיס ליצירת חזית פוליטית יהודית-ערבית משותפת. הרשימה תבטא שותפות שוויונית בין יהודים וערבים. את הרשימה יובילו שני יושבי ראש משותפים: ראשת מרצ תמר זנדברג ונציגה/ה של המפלגות הערביות שיתחברו. הרשימה תהיה בנויה כריץ-ריץ בין יהודים וערבים. המועמדים יבחרו במפלגות האם שלהם שתמשכנה להתקיים. לרשימה כזו יש אלקטורט משמעותי. כל המחקרים והסקרים של השנים האחרונות מראים שרוב הציבור הערבי ביישראל מבקש שנציגיו יהיו חלק מהקואליציה וישפיעו על קבלת ההחלטות במדינה. הכיסופים העיקריים של הבוחרים מהחברה הערבית הם אזרחות שוויונית, צדק חברתי-כלכלי, מאבק חד משמעי באלימות

הצעיר, מכון ללימודי ערבית, מרכז אומנויות, מרכז אירוח לקבוצות של נוער וצעירים, אנחנו מארחים פסטיבלים וקבוצות שונות מרחבי העולם שמגיעות לסמינרים קצרים. אין מקום כזה בארץ וספק אם זה יהיה. כל זה הוא ממש לא הצלחה אישית. שאני זוקף רק לזכותי. מאחורי העשייה העצומה הזו עומד צוות מדהים יהודי-ערבי מסור מאוד ובתחושת שליחות גדולה. בזכותם זה קורה. אני מתווה חזון וכיוון, מאפשר לצמות, מלווה ומעצים, אבל את כל ההתכונות שציינתי כאן מובילים אנשי צוות מדהימים והם האחראים להצלחה."

מה עוד אתה מביא איתך שמכשיר אותך להיות חבר כנסת?

"אני לוקח אחריות, מחבר אנשים לקבוצות מעולות ומוביל ארגונים לשיאים חדשים של יצירה והתפתחות – את זה אעשה כחבר כנסת. אשנה את היחס לפוליטיקה, אהביר בין קבוצות ואתמסר לשליחות שאליה הציבור שולח אותי. אני מאמין באנשים, לא מתייאש, מוצא דרכים יצירתיות להפוך משבר להזדמנות וכישלון לאתגר, אני מרגיש מאוד בשל לקחת את הניסיון מכל תפקידי עד היום אל הזירה הפוליטית בכנסת."

אתה ידוע כאדם שמצד אחד מביא אתו חזון ומצד שני פועל להגשמתו. כך עשית בתחנות חייך השונות. מה החזון שלך למרצ?

"עברו 26 שנה מהקמתה המלהיבה של מרצ כשמאל של ישראל. כבר תקופה ארוכה מרצ לא מצליחה לייצר אנרגיה חדשה שתלהיב בוחרים ותרתום אותם לתמיכה, עשייה ותקווה. מרצ זקוקה לחזון חדש, חזון חדש ומחודש לאוכלוסיות הליוכה הטבעית שלה, לשפה חדשה של שותפות וחיבור ולא של זעם והתנגדות

המיקוד בטוב המשותף שגובר על האמונות וההתפיסות השונות שמפרידות בינינו. מרצ זקוקה לשפה ומנהיגות כזו. יש לנו שותפים פוטנציאליים רבים שמזדהים עם הרעיונות שלנו אבל לא מסוגלים להתחבר אלינו כי אנחנו 'צורקים מדי', כי אנחנו מרחיקים ולא מכבדים את השונים מאיתנו. בשביל שמרצ 'תתחלחל בלבבות', רבים וחדישים עלינו לקיים שיח שונה ומכבד. אלה יכולותיי וכשאהיה חלק מהנהגת מרצ יהיה לכך ביטוי ביכור לת של ציבורים חדשים ושל בוחרים מיואשים להתחבר אלינו."

בשנים האחרונות מכהן שגיא כמנכ"ל גבעת חביבה. ספר לנו על החזון שלך, מה הצלחת להגשים ומה היא העשייה שלך.

"מזה 6 שנים אני מכהן כמנכ"ל גבעת חביבה. לקודמי בתפקיד, חגי הלוי מרמת השופט, אני זוקף את ההצלחה לשמור על גבעת חביבה, לייצב אותה כלכלית ולעבור את העשור הקשה ביחסי יהודים-ערבים של ראשית המאה הנוכחית. אני הבאתי חזון חדש של מעבר מגוף שעוסק בחינוך לדרו קיום למרכז הגדול בישראל לחברה משותפת. ב-6 שנים צמחנו מתוכניות בקרב 5,000 משתתפים לתוכניות שעוברות עם יותר מ-50 אלף איש. הפכנו מארגון חינוכי לארגון שעוסק בחינוך, שוויון, שותפות והשפעה על מדיניות ממשלתית. מארגון מקומי יש-ראלי לארגון גלוקאלי (גלובלי ול-קאלי במקביל). ארגון מייצג לאו"ם, שמפעיל את התיכון הבינלאומי היחיד בעולם למנהיגות לשלום וחיים משותפים.

"הקמפוס של גבעת חביבה שוקק חיים אזרחיים כפי שלא היו בו לעולם. שני בתי ספר פועלים בו, שתי פנימיות, מכינה קדם צבאית, קיבוץ מחנכים של בוגרי השומר

מאווררים את התעשייה

מאווררי בולטק (HVLS High Volume Low Speed)
הפתרון המושלם לאוורור מפעלים, בתי אריזה,
מחסנים וסככות חקלאיות.

המאווררים מתאפיינים בצריכת חשמל נמוכה ביותר
(בין 0.30 ל-2.2 קילוואט) ובספיקות אויר גבוהות במיוחד.

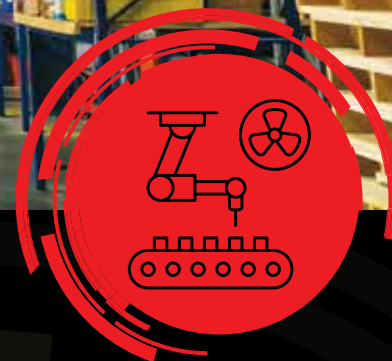
המאווררים עומדים בכל התקנים במחמירים באירופה
ומצטיינים באיכותם וכן בתקן בטיחות מיוחד למקרה של
פגיעה באחד הלהבים (פטנט רשום של החברה).

אזורי תפעול
ומחסנים

חקלאות

בתי אריזה
ומפעלים

טל: 04-6231057 • פקס: 04-6231046 • מייל: etgar-tech@bulltech.co.il
מכירות: 052-3020988 • 054-4921009 • 052-3040155 • שירות: 054-3298918
www.etgar-tech.co.il • www.bulltech.co.il

BullTech ^{air}
| איכות, שירות, אחריות. |

כשמדברים בהיסטוריות.....

תגובה למאמר של אלישע שפירא בעקבות כנס חוקרי
הקיבוץ ותנועת העבודה

בכך?
למרות הכרתו של א. שפירא במגרעותיו

של הקיבוץ השיתופי הישן, בתיאורו את המצב
הנוכחי והעתידי כפי שהם מצטיירים בעיניו,
נראה שהוא ממשיך להשתמש בשיח הישן והלא
רלוונטי בימינו. אין מאבק (הוא כבר הוכרע),
יש תהליך בלתי נמנע מצד אחד של היפתחות
והשתלבות בסביבה ובחברה הישראלית, משולב
עם יכולת לגבש ולקבוע ערכי יסוד קהילתיים
מוסכמים על הכל. ההשפעה על החברה הישרא-
לית (כולה!!!), עליה חולם א. שפירא, הנה יומרה

בלתי מציאותית. הגדרת
"עיצוב החברה הישרא-
לית כולה" כמטרה, מב-
טאת תפיסה של ציבור
מגויס לרעיון קולקטיבי
אחד ולגופים פוליטיים
מסוימים, שפסה מן
העולם. מדובר על צי-
בור המהווה סך הכל בין
2-1 אחוזים באוכלוסייה
ולא ברור כיום מה הוא
מייצג חוץ מאיכות חיים
מול הבטון העירוני. מהם
באמת המניעים של הנק-
לטים החדשים בקיבוצים
המופרטים? כמה מהם
היו בונים את ביתם אילו

רמת "השיתוף" היתה יותר גבוהה?
גם "הקיבוץ החדש" הוא יותר מכל מונח מש-
פטי, מדובר על קהילות עם הרכב חברתי הרבה
יותר מגוון ובתהליך השתנות כולל פיזי, עם
שרידים של הקיבוץ הישן ההולכים ונעלמים
בעיקר כתוצאה מתהליך טבעי של חילופי דורות.
המאפיינים השיתופיים שעוד נותרו כיום, כמו
הראגה לפנסיונרים ולמוגבלים, חלקם נובעים
מסיבות פרקטיות ובתוקף חוק, וגם זה לא בלי
מאבק.

השפעת הקהילות (השיתופיות) אם כך יחליטו
(להיות) יכולה לבוא מתוך הגשמה אמיתית של
אותם הערכים שחברי הקהילה יקבעו בעצמם,
יישמו ויתנו בכך "דוגמה אישית", ולא כתוצאה
מהכוונה ממרכז אידיאולוגי או פוליטי כלשהו.
מדברי הסיכום של אלישע שפירא עולה בעיני
נימה של אחיזה בקרנות המזבח. במונח "קיבוץ"
הוא עדיין מתכוון למאפיינים מסוימים מאוד
שאמורים להיות מובנים לכל אולם בפועל הם
שאלה גדולה.

על איזה "קיבוץ" רוצה א. שפירא לצאת למא-
בק? על זה שהשוויון והשיתוף לא בדיוק התגשמו
בו? על זה שכל אחד אמור היה לתת לפי יכולתו
וכל אחד אמור היה לקבל על פי צרכיו, עקרון
שתמיד עורר לא מעט מחלוקות (ולאו דווקא
מסיבות כלכליות) ותרם לא מעט לראקציה
לקצה השני? על ביטול רצונו/צרכיו של הפרט
מול העדפת צרכי הקיבוץ? על הקולקטיביות הר-
עיונית? על הצביעות שביצירת תמונה של חברה
ערכית וצודקת כלפי חוץ מול מציאות שהיתה
רחוקה מאוד מהדימוי הנפוץ?

רשפים

ד"ר מאיר יקטור

דבריי להלן מתייחסים לסקירת אלישע
שפירא על כנס חוקרי הקיבוץ שנערך לא-
חרונה בגבעת חביבה ומסקנותיו כפי שפורסמה
ב"הזמן הירוק" גיליון 1646.

כשכנס מסוג זה עוסק בעיקר בעבר יתכן שסי-
מן הוא לבשלות ולנכונות למעבר שלב בתהליך
ההפנמה שנגמר פרק, ומה שהיה לא יהיה. הני-
תוח ההיסטורי חשוב ביותר לא רק כדי לפאר
ולתפאר, אלא גם כדי לנפץ מיתוסים, למנוע

אידיאליזציה של העבר
בלי להתעלם מהתרומה
ומההקדבה למען הקמת
המדינה, ולא פחות כדי
להסתכל קדימה בעיניים
פקוחות.

בהתייחסותם של
הדוברים ככנס לכישלון
הקיבוץ כ"דגם לשי-
נוי חברתי" הרגישו את
"הווייתורים הערכיים
והאירגוניים שעשה הקי-
בוץ כדי להידמות לסבי-
בתו", כמעין הסבר תמוה
לכישלון זה. האם דבקות
עיוורת באידיאולוגיה
והקפדה קנאית על קוצו

של יו"ר כמו קהילות סגורות המבדלות עצמן
מסביבתן היו אלטרנטיבה עדיפה? במחלוקת
בראשית הדרך בין תפיסת ה"קיבוץ הקטן" לבין
תפיסת ה"קיבוץ הגדול" ניצחה האחרונה, ומי
שניסו לשמור על מסגרת קטנה לא מנעו את
כישלונם. כך או כך הקיבוצים גלו יחס מתנשא
לסביבתם ועל כך שלמו ומשלמים מחיר עד
היום. הקליטה בהם לא היתה קלה, יחידים לא
מעטים נכנעו או עזבו בגלל החלטות קולקטי-
ביות על גורלם הפרטי, והקיבוץ התנהל כמדינה
בתוך מדינה. יש להניח שקנאות אידיאולוגית
יותר קשה היתה מחסלת את הקיבוצים הרבה
יותר מוקדם. ההיפתחות וההתרחבות לא היו
ויתורים, זו היתה והינה הדרך היחידה. יתר על
כן, אילו ההנהגות לדורותיהן היו יותר מודעות
לדינמיקות החברתיות, הכלכליות והפוליטיות
הפנימיות והחיצוניות, ופחות אינטרסנטיות ופר-
ליטיות, ניתן היה ליצור תהליך מעבר הדרגתי
מסודר, אחראי וארוך לקראת בניית מודל מוד-
רני מותאם ויותר מופרט בשלב יותר מוקדם. כך
היו נמנעים משברים ומאבקים קשים רבים ברמה
הקהילתית, הכלכלית והאישית שהביאו לאותה
תוצאה.

אין מה להלל את הקפיטליזם החזירי, שחלק
ממאפייניו אלישע שפירא מתאר. אבל עובדה
היא גם שמשטרים שהתחייבו לצדק ולשוויון
הולידו משטרים אפלים. האם לא ברור הקשר בין
קפיטליזם ודמוקרטיה? מרבית המדינות המוגד-
רות קפיטליסטיות הן גם דמוקרטיות. האם נושא
כמו זכויות האדם וחירותו יכל להשתרש במשטר
אחר שאינו קפיטליסטי ודמוקרטי עם כל הפגמים
החמורים בישומן והמאבקים התמידיים הכרוכים

שומרים על הבית בוארים באחריות

אנו חיים באחד האזורים היפים והחשובים
בישראל, בלב ההיסטורי והחקלאי ובחיבור
לאדמה. את השמירה על האוצר שהופקד
בידינו יכול לעשות רק מנהיג רב ניסיון
שתוצאות עשייתו מוכחות.

אייל בצר
שומר העמק
לראשות המועצה האזורית עמק יזרעאל

www.eyalbetzer2018.com | אייל בצר שומר העמק

פרי עסיסי טעים ובריא

mehadrin
Growers at heart

פרי אור
OR

פרי אור
OR

mehadrin
Growers at heart

אשכולית
אדומה

| מג'הול

| אור

| אבוקדו

| www.mehadrin.co.il

מסתער על הקדנציה הבאה

גיורא זלץ מקיבוץ להבות הבשן מסיים קדנציה מוצלחת כראש מועצה אזורית הגליל העליון, מסמן הצלחות רבות בינהן הגדלת תקציב המועצה ב-60%, הכפלת גיוס התקציבים לפיתוח היישובים, הגדרה של סל השירותים לתושבים, הגדלת התקציב המועבר לקיבוצים, הקמת מערכת שירותים לקבוצות באוכלוסייה, הגדלת תקציבי המחלקות המשרתות קיבוצים, שת"פים נרחבים עם הרשויות השכנות ועוד. "בקדנציה השנייה נמשיך את התנופה ברמה האזורית ובכל קיבוצי המועצה" מצהיר זלץ.

אפי גל-סופר

מה היו צעדיך הראשונים בתפקיד?

"המועצה שלנו ייחודית בכך שהיא מורכבת מקיבוצים בלבד. רוב המגזר הקיבוצי עבר שינוי דרמטי באורח החיים בעשרים השנים האחרונות. אחת מתוצאות השינוי היא צמיחה דמוגרפית הנמשכת כל העת בכל היישובים. ההפרטה שינתה את התנהגות הקיבוץ, שירותים ומוצרים שביעבר סיפק הקיבוץ לתושבים הופרטו או בוטלו. המציאות החדשה חייבה אותנו להתאים את המבנה הארגוני, לנסח חזון ומטרות עדכניות, ובפרט על - לקחת יותר אחריות ומעורבות ביישובים, לתת מגוון רחב יותר של שירותים לתושב, ותוספת תקציבים לוועדים המקומיים - הקיבוצים".

כל אלה מצריכים משאבים. מהיכן גייסתם אותם?

"נכון. בכדי ליישם את המטרות הללו נקטנו בשורת צעדים להרחבת תקציב המועצה, והצלחנו בהם. בשנים האחרונות גדל תקציב המועצה מ-126 מיליון ש"ח בשנת 2012, לתקציב של יותר מ-200 מיליון ש"ח ב-2017. בנוסף הגדלנו את גיוס התקציבים המיוחדים לפיתוח (תכ"ר) ממשרדי הממשלה ומקרנות, עבור בנייה, שיפוץ ושדרוג מבני ציבור

אחריות של המועצה על השירותים המוניציפאליים לכל תושבי המועצה. אנו עושים זאת במתן שירותים על ידי המועצה, או בהעברת תקציב להנהלת הקיבוץ המספקת את השירות לתושב. אני גאה לספר שבשנים האחרונות זינק תקציב סל השירותים לתושבים פי שלושה והגיע ל-16.6 מיליון ש"ח. בהקשר הזה חשוב לי לציין כי במטרה לדייק את סוג השירותים הנחוצים בנינו מודל ייחודי עם מנהלי הקהילות "סל שירותים בסיסי לתושב" - זהו מודל ייחודי שפיתחנו, דרכו יכול כל תושב לדעת מה יש ב"סל השירותים", מה עלות השירות, מהי תדירות האספקה ומי ספק השירות. בנוסף המועצה מעבירה לכל קיבוץ תקציב שנתי מיוחד של כ-120,000 ש"ח לפעילות פיתוח מקומי שמגדיר לעצמו כל קיבוץ ותקציב נוסף, מיוחד של מיליון ש"ח לקיבוץ, לשדרוג תשתיות ציבוריות, מבנה ציבור ובטיחות".

איך זה עומד ביחס לסכום גביית הארנונה מהתושבים?

"אם מחברים את התקציבים שמעבירה המועצה בשירותים, התקציב לוועדים המקומיים ולפיתוח, יוצא שהמועצה מחזירה באופן ישיר לתושב שביה יותר מ-90% מהארנונה למי גורים הנגבית (19.6 מיליון ש"ח מתוך

מורים היא התקופה האהובה עליי בשנה. אנחנו עוברים ונפגשים עם המון תלמידים וצוותי חינוך מקצועיים ומסורים, עוזרים איפה שצריך, נושמים את האווירה והאהבה ומתמלאים בגאווה גדולה. מערכת החינוך שלנו עומדת על יסודות איתנים בני ארבעה דורות. יש בה יותר מ-110 מעונות יום וגני ילדים, שבעה בתי ספר יסודיים וארבעה תיכונים. איכות המסגרות שלנו ידועה לכל, והיא מושכת ילדים מכל הרשויות השכנות. זה מקור לגאווה, המשמעות היא ש-40% מתקציב המועצה (94 מ"ל) ליון ב-2018) מושקע בחינוך על כל היבטיו, כולל הבלתי פורמאלי האזורי ומתיכזה בזה המתקיים ביישובים, תמיכה במרכז קלור למוסיקה ולמחול, בענפי עמותת הספורט, ומהלך מעניין שהתחלנו, והוא החדרת יותר מידי מי חדשנות, חשיבתית וטכנולוגית, לבתי הספר ולגנים שלנו. הללו נעשים בחדווה יצירתית והם דרך נוספת להתאים את המערכות שלנו למציאות העולמית, לצרכים ולמאויים הנוספים של בני הנוער".

דיבור על שירותים מוניציפאליים. יש הטוענים שזוהי ליבת הייעוד של רשות מקומית. מהם השירותים שמציעה המועצה?

"בסיס המדיניות שלי היא לקחת

תשתיות חדשות בדפנה

תשתיות חדשות מנרה

מוכנות לחירום - מסביר לאלוף

נשיא המדינה

המשפחה והפרט. זה כולל הסברה, מידע, מלאי מחסני החירום, תרגול צוותים, הקמת יחידת חילוץ, ציודי חירום יישוביים וכיתות הכוננות, אימונן וציודן, גיוס תקציבים למר- כיבי ביטחון ביישובים, ושמירה על קשר שוטף עם כוחות צה"ל באזור, משטרה, מד"א, מכבי אש ומשרד די הממשלה הרלוונטיים. המוכנות לחירום הכרחית כדי שכולנו נדע לתפקד טוב יותר בשעת חירום."

מה הם היעדים לשנים הבאות ?

"לצד המשך המדיניות של יותר שירותים ותקציבים לקיבוצים ול- תושבים, נפעל להעמיק חדשנות בחינוך, חיבור לסביבה האקדמית, החקלאית, התעשייתית והתיירותית. נקדם פיתוח כלכלי ואת נקודות העוצמה של האזור בתעשייה, בתיירות ובחקלאות וביזמויות חד- שות. נשקיע בחוסן התשתיות החבר- תיות בקהילות המתחדשות, ביוזמות קטנות וגדולות, באפשרות לבנות כאן בית במחיר סביר, באווירה ש"כאן זה אפשרי". המשימה השלי- שית קיבלה את השם "הקיבוץ שלי 2020", ומשמעותה לעזור לכל קי- בוצ' להגיע למקום בו יבחר, עם חזון משותף לקהילה המשותפת, עם הג- דרות עדכניות מה משותף ומה לא. יש לנו מועצה יוזמת וחרוצה, היא נוהלה מצוין על ידי קודמי אהרון ולנסי, ואני גאה להוביל אותה בש- נים האחרונות, ואחרי שאבחר - גם בשנים הבאות."

גה, אף פעם לא הייתי עסקן. הגעתי לתפקיד מעולם הכלכלה ומניהול חברות תעשייתיות. אולי משום כך הקשר שלי והפניות אל שרים, חברי כנסת או פקידות בכירה בענייני הג- ליל העליון מתקבלים טוב, בצורה עניינית ורצינית. אני עובד ונעזר בשרים וחברי כנסת מכל המפלגות. האזור והתושבים המתגוררים בגליל העליון זוכים להמון אהדה וכבוד בגלל המגורים בקרבת הגבול, על יצירת חיים מלאים ואיכותיים בחבל ארץ כה חשוב, אולם האתגר שלנו הוא לתרגם זאת להשגת משאבים שיעזרו לפתח עוד את הגליל העליון והפריפריה הצפונית."

מה קיבלנו מהתכנית הממשלתית הגדולה לחיזוק הצפון ?

"אצבע הגליל היא מרכז התכנית, עם פרויקט Food Tech שיהפוך את הגליל העליון כמרכז חדשנות ומחקר בתחומי מזון בריאות. כמו כן קיבלנו תקציבים לשדרוג אזורי די התעשייה (צח"ר וקריית שמונה, בהם אני יושב ראש הדיסקטוריונים) באזור וזה חשוב לתעסוקה וליזמים."

הגליל העליון קרוב לגבול הנפיץ עם לבנון ועם סוריה. מה עושה המועצה בתחום המוכנות לשעת חירום ?

"לנו אין את הלוקסוס לשבת ולח- כות. המועצה שלנו לוקחת את המור- כנות לחירום בכל הרצינות, ועוסקת בכך ברמת האזור, היישוב היחיד,

בה שיוזמו ביחד עם החברה לפיתוח הגליל ורשויות שכנות, מיזמים משני מציאות ביניהם "לב החולה", 320 דונם, שיהפכו למרכז תעסוקה, מסחר, תרבות, תיירות ושירותים לתושב, באזור האגמון, פרויקט שיקום ושי- דרוג התעלה המזרחית 'מגשר לה- בות' עד 'גשר הפקק' והפיכתה לאתר תיירות מוזמין, כמו גם תכנון מרכז גדול ברמת יראון, בו עתידים להיות מרכז תעסוקה, מסחר, תיירות, שי- רותים ובית ספר אזורי."

מהו לדעתך הפתרון להורדת יוקר המחיה ?

"יוקר המחיה בישראל הוא גבוה. זו עובדה. הדרכים שלנו לעזור לתוש- בים שלנו, הם הצעדים שפירטתי של לקיחת אחריות של המועצה למתן יותר שירותים מתקציבה והעברת מימון נוסף לקיבוצים. דרכים נוספות להשפיע על יוקר המחיה הם השי- פורים המשמעותיים שהשגנו מול משרד השיכון ורמ"י (רשות מקרק- עי ישראל), בהגדרות היישובים שלנו בעדיפות לאומית, בנושאים הקשורים ברכישת קרקע, בבניית בית חדש. כמו כן, הבאנו לכך שכל קיבוצי המועצה מקבלים הטבות מס בשיעור שבין 7% ל- 13%."

אתה לא מזוהה עם אף מפל- גה. האם זה עוזר לך בקשר עם הממשלה ומקבלי ההחלטות או מחליש ?

"זה נכון, אני לא חבר באף מפל-

לקה נבנתה לפני שנים, וחלקה בשנים האחרונות. גם היא חלק מהמעורבות וההשפעה של המועצה, והמענה לצ- רכים העולים מהשטח."

הגליל העליון זה גם ספורט. עדיין ?

"לגמרי. עמותת ספורט הגליל העליון הוותיקה פתחה בשנתיים האחרונות ענפי ספורט חדשים ומ- תאמנים בענפיה יותר מ- 1,000 יל- דים, נוער ומבוגרים. כך בכד הקמנו יחידה לספורט קהילתי והיא אחראית לכך שתהיה יותר פעילות ספורטיבית בקיבוצים. 'עוגן' גלילי נוסף הוא מרכז קלור למוסיקה ולמחול הוותיק, שעבר שיפוץ מאסיבי, וכיום הוא פותח את שעריו משמונה בבוקר עד עשר בלי- לה. בין לבין עוברים בו 900 ילדים, נוער ועוד קבוצות של מבוגרים המ- נגנים ורוקדים, ומהשנה שעברה גם עושים תיאטרון. חשוב להוסיף עוגן פעילות חדשה יחסית, זו הסביבתית. במסגרתה מקדמת המועצה תכנית- אב לשטחים פתוחים, מתחזקת ניקיון וסדר בסביבת הנחלים, מפעילה מערך מחזור פסולת אריות ואורגנית, חינוך סביבתי, יוזמות סביבתיות בקהילות, ובימים אלו מתחילה לפעול יחידה סביבתית אזורית."

אתה מדבר על שיתופי פעולה בקידום מיזמים. איך זה בא לידי ביטוי בפיתוח הכלכלי האזורי ?

"אני חסיד של שיתופי פעולה בין רשויות וגורמים כלכליים. זו הסי-

22.5 מיליון גבייה בפועל) מהם. זה לא כולל כמובן עשרות מיליוני ש" למחלקות הנותנות לקיבוצים שירותי חינוך, רווחה, ספורט, איכות הסביבה ותרבות."

כיצד מעורבת המועצה בדאגה לר- ווחת הפרט ?

"יש לנו מערך עובדות סוציאליות מסורות המלוות את קיבוצי המוע- צה, המעניקות גם מענה פרטני בעת הצורך ומערך פסיכולוגים בשירות החינוכי. השירותים הנוספים שפתח- נו נותנים מעטפת של תמיכה בסוגי אוכלוסיות, ביניהם "מעברים אצבע הגליל" לתמיכה וליווי יזמויות, עס- קים קטנים ותעסוקה, מרכז לגישור קהילתי ופתרון מחלוקות בין תושבים, תכנית 'מועצה ללא אלימות', תכנית "יתר" לתמיכה בצעירים בסיכון, סניף אזורי של "אל סם", וכמובן את מח- לקת הצעירים, בתוכה מרכז צעירים עם שירותים ייעודיים לגילאי 18 - 40."

תושבים רבים הם בגיל זקנה.

"הדאגה לגמלאי ולזקן היא מאבני היסוד של הקיבוץ ושל המועצה. עמור- תת ותיקי הגליל הפועלת ליד המוע- צה הרחיבה וגיוונה פעילותה גם בבית ותיקי הגליל שבמכללת תל חי, אך גם ב'שלוותיה' בקיבוצים, במועדון- נים. בשישה קיבוצים הוקמו 'מועדוני מופת', ובשלושה קיבוצים הוקמו בתי סיעוד אזוריים. זוהי מעטפת של תמיכה איכותית ואכפתית, שח-

עם אביגדור ליברמן

עם שר הרווחה חיים כץ

דמי טיפול לארגוני מעסיקים: הפטור לקיבוצים ומושבים יימשך

ניר מאיר, מזכ"ל התנועה הקיבוצית: "כאשר מוסר איום כזה מן השולחן, הרוב המוחלט של הקיבוצים וחבריהם כלל אינם מודעים לקיומו. אילו היה האיום הזה מתממש, עלותו הייתה גבוהה יותר מעלות המס התנו" עתי. מוגש כחומר למחשבה". בהתאחדות חקלאי ישראל הודו לכל מי שהתגייס לעזור ובמיוחד לשר האוצר משה כחלון, ליו"ר הוועדה אלי אלאלוף וחברי הכנסת- רועי פולקמן, מירב בן ארי, איתן ברושי, מיכל בירן, מיכאל מלכיאלי, חגי יחיאל ושרן השכל. יו"ר הוועדה ח"כ אלי אלאלוף (כולנו) אמר בדיון כי הוא מתנגד להצעות שחוסמות התארגן- ניות מעסיקים חדשות והביע הסתייגות משימור כוח רב בידי ארגוני מעסיקים גדולים: "התקנות האלה לא רלוונטיות, אם הן אינן שקופות ומיטיבות בעיקר עם עמותות עותמאניות שאינן שקופות. אוי ואבוי למי שיעז לבטל התארגנות חדשה. זה הבסיס של הדמוקרטיה. מה אנחנו, מדינה טוטליטרית שרוצה להבטיח ארגון שייולד כשכבר מיליון חברים באמתחתו?"

יש פטור לקיבוצים ולמושבים מהתשלום הזה והניסיון, שנמנע כעת, במסגרת שינוי התקנות, היה לבטל את הפטור. מהתאחדות חקלאי ישראל נמסר: "בהחלטת הוועדה סוכל הניסיון הצני של נשיא התאחדות התעשיינים, נשיא התאחדות האיכרים וגורמים נוספים לגבות עשרות מיליוני שקלים מהמגזר החקלאי, ההתיישבותי והתעשייתי למימון ארגוניהם השונים. משרד העבודה הבין כי ההצעות שהביא אינן ענייניות ומחטיאות את המטרה שלשמן נועדו ולאחר שורת מפגשים שקיימנו עם היועצים המשפטיים של המשרד, הם הודיעו בתחילת הישיבה כי הם מסירים את כל התקנות של המגזר החקלאי וההתיישבותי". יו"ר התאחדות שולחן הארגון- נים הכלכליים הקיבוציים, יאיר ריינמן (לביא) מוסיף: "היה מאמץ משותף של שולחן הארגונים וההתאחדות חקלאי ישראל שנועד לקחת אחריות על תחום יחסי עבודה בתחום החקלאי וקיבל גיבוי של משרד העבודה וגם חסך מיליונים לחקלאים".

את העובדים כמו ההסתדרות, ומאידך ארגונים שמייצגים את המעסיקים. ארגוני המעסיקים חותמים הסכם קיבוצי בתחום מים מסויימים/אזורים מסויימים, ולאחר מכן מקבלים ממשרד העבודה "צו הרחבה", המחייב את כל המעסיקים באותו ענף/תחום וכו'. בתחום החקלאי הגוף שחתם היסטורית על הסכם קיבוצי היה התאחדות האיכרים. במסגרת התקנות שעוסקות בתחום מחויבים כל הארגונים הקשורים לאותו התחום בדמי טיפול ארגוני אותו משלמים מי שאינם חברים בארגון שקיבל את צו ההרחבה בעבור "שירותי הייצוג". הבעיה נבעה מכך שאין שום שקיפות ולא פעם אין קורלציה בין הפעילות לבין הסכום אותו נדרש לשלם. למשל בתחום החקלאות נדרשים לשלם 200 שקל לעובד, את זה מכפילים ב-50 עד 70 אלף המועסקים בתחום, מה שעלול היה לחייב את החקלאים לשלם עשרה מיליון שקל בשנה בעבור אותו ייצוג. בתקנות הקיימות כיום

יש שליטה בהם, מתשלום דמי טיפול ארגוני לארגוני מעסיקים המהלך צפוי לחסוך לחקלאים כעשרה מיליון שקל בשנה, זאת מתוך העובדה כי בשוק העבודה קיימים ארגונים שמייצגים

בדיון שנערך השבוע בוועדת העבודה והרווחה של הכנסת, הודיעו נציגי משרד העבודה והרווחה כי הם נסוגים מהצעתם שלא לפטור מפעלים שלקיבוץ או מושב

כנס תכניות תרבות יהודית ישראלית בתנועה הקיבוצית יתקיים בקיבוץ נחשולים ב-23 באוקטובר

אם מסביבכם כולם מתלוננים על הדתה? קבוצת תלמידי ישיבה באה לעשות יום כיפור כהלכתו בבית הכנסת? מחיצה מופיעה פתאום באמצע מגרש הכדורסל והנשים נשלחות לרקוד מאחורי ההקפות שניות? נמאס לכם לשמוע שאתם עגלה ריקה? תכנית "כזה ראה וחדש" של התנועה הקיבוצית עוסקת ביצירת תוכן יהודי חילוני משמעותי בקהילות הקיבוציות העכשוויות. במסגרתה עוסקות קבוצות בכל רחבי הארץ בלימוד, שיח, כתיבה ועיצוב מחודש של טקסים, אורחות חיים, מנהגים ומסורות, עם המון כבוד לישן- ודלת פתוחה אל החדש. ב-23 באוקטובר נקיים במסגרת התכנית כנס שיעסוק בשאלות הזהות החשובות שכולנו מתמודדים איתם היום: מה משמעות הזהות היהודית-קיבוצית-חילונית היום? מה התשובה החילונית להדתה? כיצד אנחנו מייצרים תרבות יהודית-קיבוצית משמעותית שמדברת אל כל חלקי הקהילה שלנו, על כל השינויים שחלו בה בשנים האחרונות?

ראש השנה באשדות יעקב. "גם לכם נמאס לשמוע שאתם עגלה ריקה?"

בכנס, הפתוח לציבור הרחב, ישתתפו כל תכניות יהדות ישראלית באגף החינוך והחברה של התנועה הקיבוצית: מלווי קומונות שנת השירות המנחים את תכנית "מפגש"שים" העוסקת בזהות יהודית, יועצי מערך הייעוץ של "שבילים", מדריכות הגיל הרך של רשת הגן הקיבוצי ומנהלי הקהילה, החינוך והתרבות של כל הקיבוצים המשתתפים בתכנית "כזה ראה וחדש". בתכנית: אסף ענברי בשיחה על מקומה של היהדות היום בקיבוצים- ובחברה הישראלית בכלל, נעם דן מציגה זהות חילונית בטוחה בעצמה ובלתי מתפשרת, סדנאות לימוד ושיח, הצגת סיפורי הצלחה של קיבוצים המשתתפים בתכנית ומופע חגיגי של עלמה זהר. חברי קיבוצים המוצאים עניין בשאלות של זהות קיבוצית עכשווית, בניו קהילה, חילוניות וזהות יהודית חילונית- מוזמנים להצטרף אלינו למסע של מסורת וחדוש, ובין הקיבוץ הישן לחדש- להתחיל ולבנות יחד משמעות קהילתית חדשה.

כנס הנהגות 2019 - נפתחה ההרשמה

התנועה הקיבוצית

www.kibbutz.org.il: ההרשמה באתר הקיבוצים

SAVE THE DATE

שני-דביעי, 7-9 בינואר 2019
א'-ב' בשבט תשע"ט
מלון לאונרדו קלאב ים המלח

כנס הנהגות הקיבוצים השישי

פרופימקס

התנועה הקיבוצית

התנועה הקיבוצית

התנועה הקיבוצית

החל מ-
25,500*

3
שנות אחריות

רכבים תפעוליים

סדרת הרכבים הטובים בעולם מבית ימאהה עם מנוע חשמלי/בנזין!

רכב משא

רכב להובלת נוסעים

סגירה קשיחה

BIG FOOT

סדרת הרכבים החדשה של ימאהה

יבואן בארץ: קשר ימי בע"מ - שניצלר 9 ת"א 03-6818814

מכירות: מרכז - גילעד: 050-5801040 | צפון - דני: 054-6888561 | דרום - אורי: 050-6725128

אתר קשר ימי: www.kesher-yami.co.il | email: kesher@inter.net.il

מגוון מסלולי אשראי | TRADE IN | שירות בפריסה ארצית

YAMAHA
Kesher Yami

EZGO

שוצמה בתנועה

Kawasaki

לפרטים נוספים:

***9674**

עבר שבוע

TEXTRON
OFF ROAD

**מגוון רכבי שטח, פנאי ועבודה
יחכו לכם בביתן מטרז מוטור
17.10.18 / מעיין חרוד**

הכניסה חופשית!

CLARK
THE FORKLIFT

מטרז
מוטור
להיות חופשי באמת.

65 שנות כדורסל

אלישע שוחט ז"ל בחדר עבודתו

יעקב לזר

מה היה סוד ההצלחה של הפועל מעיין ברוך שבזכותו ניצחה בביתה קבוצות לא מעטות? מדוע קיבלו שחקני גבעת ברנר נען הוראה לבצע כמה שיותר עבירות על שחקני מאגידו? איך נשארה הפועל בית אלפא בליגה במשחק נגד מכבי קריית מוצקין? איזו קבוצה שמה קץ ל-54 ניצחונות רצופים של מכבי תל אביב? מה אמר אהרון ידלין שגרם לבארי ליבוביץ' להעיף בזעם את המדליה שקיבל? התשובות בספר הכדורסל הישראלי וגם בכתבה שלפניכם

ממש הבין מה קרה, נכנס להלם ועד שהתאושש, השופט כבר נעלם. יורם כהן קלע 25 למנצחים.

71/1970: אליפות במאזן מושלם

אמנם קרב אמיתי על האליפות לא היה בעונה הזו, אבל מחזור הסיום היה מרתק בגלל קרב אחר, הקרב הנהדר על תואר מלך הסלים. ערב המחזור הוליך מרק טורנשיין, שחקן הפועל תל אביב, עם 571 נקודות, ובמקום השני המתין גבי טייכנר, שחקן הפועל ניר דוד-בית אלפא, עם 563, כלומר שמונה נקודות פחות. מרק טורנשיין יצא למגרש הפתוח של מכבי רמת גן (הרצל פינת הרוא"ה) מפוסק לחלוטין, קלע 45 נקודות וחגג עם חבריו את תואר מלך הסלים.

אלא שהחגיגות שלו היו מוקדמות. במקביל אירחה הפועל-ניר דוד-בית אלפא במגרש בניר דוד את הפועל גבעת ברנר-נען לעיני 600 צופים. גבי טייכנר סיים את המשחק עם שיא ליגה חדש של 54 נקודות, ועבר את טורנשיין בנקודה. אליהו פז, שסיקר את המשחק עבור "חדשות הספורט", מספר: "לא ידענו כמה בדיוק צריך טייכנר לקלוע, בכלל לא חשבנו על מלכות הסלים, רק למחרת בבוקר היה מדהים לקרוא בחדשות הספורט שהוא עשה את זה".

טייכנר, קלע אדיר בגובה 2.03 מטר, זכה בתואר מלך הסלים גם בעונת 71/72 עם 684 נקודות (31.1 למשחק). את המשחק הספציפי הזה הוא לא ממש זוכר: "נרמתי לי שקלעתי 54 נגד חולון. אבל אתה אומר שזה היה נגד גבעת ברנר-נען? כל משחק הייתי קולע בין 30 ל-33 נקודות. זה היה התחום שלי כשחקן ציר. ואם הייתי רחוק מהסל הזה - היינו מפסידים. הקבוצה שלנו הייתה בנויה באותה תקופה על שחקן אחד. למעשה כמעט בכל קבוצה היה שחקן כזה שקולע, והיתר היו רק עומדים וכל הכדורים נותבו אליו. מובן שהתפיסה הזו רחוקה מזו של היום. באותה תקופה שיחקנו עבור הסמל ולא יותר מזה. הייתי אחד משני הענקים הכי גבוהים בארץ (נוסף לחני כהן-מינץ, 2.04 מטר - א"ש). אז לא הייתה טלוויזיה ומכבי תל אביב הייתה מקורבת יותר, ולכן אולי העדיפו את חני כהן-מינץ שתפס את המשבצת של השחקן הגבוה בנבחרת".

אליהו פז משחזר: "גבי טייכנר היה משחק עם הגב לסל, ויגאל דר, ששיחק וגם אימן, בנה כמה תרגילים שהתבססו על גבי. ככה למדו השחקנים איך להכניס את הכדור לגבי, בתנועה לסל. הוא נהג לעמוד מתחת לסל (גם אז היה חוק שלוש השניות באזור הצבע - א"ש) ונע לכוון מסוים. מרבית הסלים שקלע היו מתחת לסלים, אבל הייתה לו גם יד טובה מהעונשין וגם מחצי מרחק. אני זוכר אותו קולע בסדר גם תוך כדי ג'אמפ".

72/1971: תכירו, מיכאל (מיקי) ברקוביץ'

הכוח העולה החדש

הפועל גבת-יגור, העולה החדשה לליגה, הצהירה כוונות כבר בפי תיחת העונה כאשר במחזור השני גברה בחוץ על הפועל תל אביב 67:72, במגרש החדש של האדומים, אוסישקין הפתוח, לעיני 2,000 צופים. גבת הציגה את בועז ינאי בן ה-20, שקלע 12 נקודות ושלט מתחת לסלים, ויחד איתו את בארי שיפמן, שקלע 18 נקודות, כשאת החמישייה משלימים איתמר מרזל, ישי גינדין ויעקב בן יהודה. גבת-יגור פתחה את העונה במאזן 1:5, עם הפסד בורד בחוץ למ-

שאר שחקני הקבוצה של מעיין ברוך היו מלך הסלים של הקבוצה (122 נקודות) יגאל וולדרסקי-דר, גם הוא שחקן הנבחרת שהגיע מאשדות יעקב, ושחקני כפר גלעדי צליל גורלי, עודד כרמי ויורם טריגור. הניצחון הכי גדול של הפועל מעיין ברוך היה בקיבוץ הגוש-רים על הפועל תל אביב 41:46.

יאיר שמש סיפר לימים, שסוד ההצלחה של הפועל מעיין ברוך היו הניצחונות הביתיים בגלל זמן הנסיעה שהתיש את הקבוצות היריבות ממרכז הארץ. "מכבי רום", סיפר שמש, "נסעו תשע שעות במשאית סגורה של אוסם ונשפכו ממנה בבית ציפורי, רק בשביל לחתום על כניעה מהירה. את המשחק ההוא הם הפסידו כבר בסיבובים של טבי ריה והם לא היו היחידים".

1961: אליפות דרמטית

דאבל 30 לזאב ריים

משחקי הגביע לעונת 1960/61 שוחקו במשך שנה וחצי, לא פחות. זאב ריים, שחקן הפועל גבעת ברנר, גנב את ההצגה של משחקי הסיבוב השני. סדר היום שלו התחיל בנסיעה מגבעת ברנר לאצטדיון המכביה בצפון תל אביב. שם, במסגרת תחרות מבחן לסגל האולימפי באתלטיקה קלה, הצליח ריים, האלוף הישראלי בקפיצה משולשת, לנפץ את השיא הישראלי כשקבע 14.35 מטרים (30 ס"מ יותר מהשיא הישראלי שהיה שייך לדוד קושניר). כמה שעות לאחר מכן, נסע עם קבוצתו מגבעת ברנר (ליגה א') לירושלים כדי להדהים את הפועל ירושלים מהליגה הלאומית. 95:97 הייתה התוצאה הבלתי שגריתית לאותה תקופה, ו"זאבי" היה הקלע המצטיין במגרש עם 30 נקודות. דוד קמינסקי, שחקן הנבחרת, קלע 23 נקודות לזכות הירושלמים, ויכול היה להשיג וות מהקו שניות מהבאזר, אבל לא. הוא החטיא פעמיים וירושלים עפה.

66/1965: האליפות לאדומים

החלטה שהורידה ליגה

נדיר שגורל הקבוצה היורדת מוכרע בשניות האחרונות של העונה, אך זה מה שקרה בעונת 65/66. הפועל בית אלפא אירחה את מכבי קריית מוצקין למשחק שיכריע את גורל היורדת, כאשר שתי הקבוצות עם שבעה ניצחונות כל אחת. שתי הקבוצות הזעיקו מאמן במיוחד למחזור האחרון: בית אלפא את יוסף "פפו" אבורשד, ומכבי קריית מוצקין את אברהם פסה, מאמן קבוצת הנשים של מכבי תל אביב.

1,500 הצופים שמילאו את האולם בבית אלפא, ראו איך קבוצתם מובילה 56:57, 14 שניות לסיום. משה הכהן מבית אלפא איבד כדור, ושלמה בן זאב מקריית מוצקין דהר לסל לברו. הכהן זינק כשוער ועצרו שלא כחוק, ובן זאב ניגש לשתי זריקות. הראשונה בחוץ, פסה לקח פסק זמן כדי להרגיע את בן זאב ואכן הוא קלע את הזריקה השנייה. בית אלפא יצאה להתקפה והכהן השווה, אלא שאז בעוד המזכירות מסמנת הארכה, החליט השופט שבתאי טורס לפסול את זריקת העונשין השנייה של בן זאב בשל העובדה כי משך יתר על המידה את הזמן המותר על פי החוק: חמש שניות. לפיכך נקבעה התוצאה 57:58 לבית אלפא שנשארה בליגה. הקהל של מוצקין, שלא

ימים אלה ראה אור "ספר הכדורסל הישראלי", ספר שסוקר את ההיסטוריה של הכדורסל הישראלי לאורך 65 שנות קיומו, החל משנות ה-50 ועד העונה הנוכחית, 2017/18. הספר עצמו נכתב ע"י אלישע שוחט ז"ל, שהיה היסטוריון ספורט והלך לעולמו באופן פתאומי לפני 4 שנים, ימים מספר לפני יום הולדתו ה-60. ב-2006 פרסם אלישע שוחט את "100 שנות כדורסל ישראלי", והמשימה הבאה שלקח על עצמו הייתה לכתוב את "ספר הכדורסל הישראלי", אך הוא לא הצליח להשלימה. שני בניו, עומר ועוז, גמרו ואמר לסיים את הספר ולהוציאו לאור. בעזרתם של שלומי פרי ואורי סביר, מומחי כדורסל, הצליחו לסיים את המלאכה. (אורי סביר, חבר קיבוץ גבעת ברנר, הוא בנו של שאול סבירסקי, שחקן הפועל גבעת ברנר בשנות ה-60 וה-70).

הספר עצמו יצא בגרסה דיגיטלית לאינטרנט באתר מינהלת ליגת הכדורסל, ובנוסף לכך פתחו עומר ועוז פרויקט למימון המונים, "הר-סטארט", כדי שאפשר יהיה להוציא מהדורה מצומצמת של עותקים מודפסים. עותקים אלה לא ישווקו בחנויות הספרים, אלא יימכרו דרך הפרויקט במחיר עלות. לרכישת ספר ניתן לפנות לכתובת המייל Israelbasketballbook@gmail.com

בספר ראיונות רבים וסיפורים שיעניינו כל חובב ספורט בכלל וחובבי כדורסל בפרט. משובצים בו צילומים נדירים, חלקם מהעדר שה של יוסי רוט, מגדולי צלמי הספורט בישראל, וצילומים אחרים מהארכיונים הפרטיים של שחקני עבר כמו תנחום כהן מינץ ז"ל, טל ברודי וחיים "איקסי" בוכבינדר יבדל"א ואחרים. בספר עשרות סייפורים ותמונות על קבוצות כדורסל שונות מקיבוצים ברחבי הארץ, לרבות רגעי השיא של הקבוצות מהקיבוצים, בשנות ה-50, ה-60 וה-70. מצורפים בזה כמה מהסיפורים הללו:

54/1953: עונת ההקמה

הפועל מעיין ברוך

הפועל מעיין ברוך, הרביעית בטבלה, נוסדה ככל הנראה בשנת 1950 והתבססה על כמה שחקני מפתח שעזבו את קבוצת הנוער הפועל אמיר תל אביב. מדובר בשחקנים דוד הייבלום (שחזר בהמשך להפועל תל אביב), יאיר "פייפי" שמש ושמועון "צ'ינגה" שלח (לימים שחקן הפועל תל אביב, מאמן הנבחרת ואבא של הכדורגלן אמיר שלח), אשר הגיעו דרך הנח"ל לקיבוץ.

שמועון שלח נזכר: "שיחקתי בתפקיד של רכו והייתי ה'כולבויניק' של הקבוצה, שזה אומר גם מאמן, גם מנהל הקבוצה ואפילו האפי-סנאי. ארבע שנים הייתי בקבוצה אליה הגעתי דרך קבוצת הנוער. סוד ההצלחה של הפועל מעיין ברוך היה המגרש הביתי שלנו, שהיה בכפר גלעדי וגם בקיבוץ הגושרים. בבית ציפורי ובכפר גלעדי, שם שיחקנו השכם בבוקר בשעה 10:00 ושיחקנו על קרקע כבושה, ובגלל האבק מהמחצבה היה צריך להשקות את המשטח כל הזמן. זה לא מנע כמוכונ מענני האבק להתפזר במהלך המשחקים שלנו, שהפריעו מאוד לקבוצות היריבות. בכל משחק שלנו הגיעו כ-700 צופים בממוצע שהגיעו מקיבוצי הסביבה. למשחקי החוץ שלנו באזור המרכז נסענו יום קודם ולנו אצל ההורים בגוש דן".

ל.ישראל

משמאל לימין: עוז שוחט, יותם הלפרין, עומר שוחט והספר

כדי לראות את הזכייה ההיסטורית של קבוצתו, ששלטה למעשה במהלך כל המשחק. במחצית הראה הלוח "רק" 33:38 לגבת יגור. ההתמוטטות של הפועל תל אביב נצפתה במחצית השנייה, הרבה בגלל בארי לייבוויץ', שאמנם ניפק 21 נקודות, אבל שיחק הרבה מתחת לרמתו, בגלל השמירה הקשוחה של הקיבוצניקים. מהצר השני הציגה גבת יגור את איתמר מרזל, רק 6 נקודות, אבל מספר 1 על המגרש בזכות ניהול משחק מצוין, כולל תשעה אסיסטים ובלויץ בדקות הקריטיות. זאת הייתה הזכייה הראשונה בתואר אי פעם של קבוצה לא תל אביבית.

אלי גור, מנהל הקבוצה: "בערב משחק הגמר עשינו אימון קליעות באולם גורן יורעאל למשך שעה אחת, ומשם נסענו באוטובוס למלון רמת אביב. רני כהנא הרביץ שם ציונות והייתה לנו תחושה שאנחנו הולכים לעשות את זה. ארבעה אוטובוסים עמוסים באוהדים הגיעו מגבת".

אהרון ידלין, שר החינוך, שהעניק את הגביע לאנשי גבת, עורר סערה כשאמר בטקס הסיום ששורר בערוץ הראשון, ש"גבת יגור היא קבוצה ישראלית טהורה". הרברים האלה גררו תגובה חריפה של שחקני הפועל תל אביב (ארבעה מתאורחים ילידי ארה"ב: לייבוויץ', טורנשיין, ווקסמן וספייט), שאיימו שלא לעלות לטקס חלוקת המדליות. סטיב וקסמן אמר: "אנו ישראלים בדיוק כמוך", ובארי לייבוויץ' העיף בועם את המדליה שקיבל ליציע.

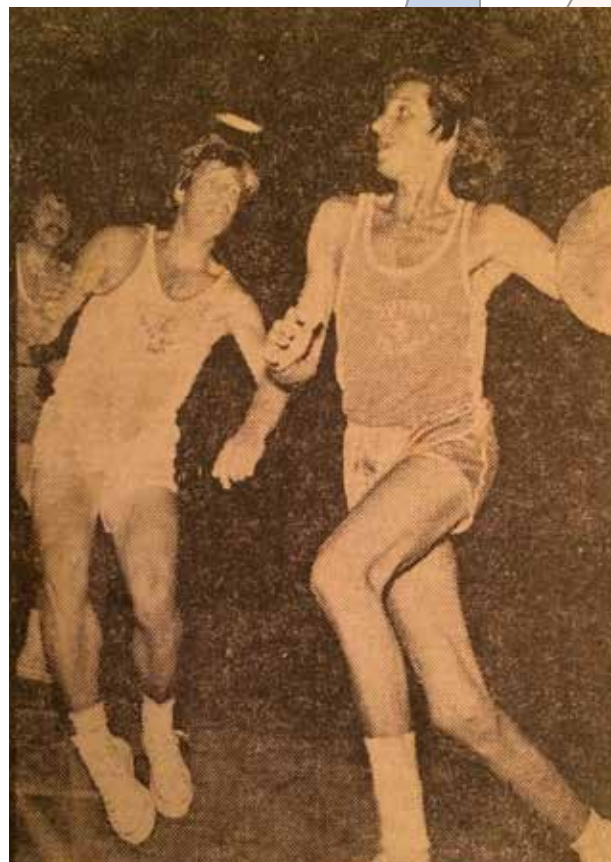
הייתה הפעם הראשונה בה ניצח את הצהובים. הוא עשה את זה הרבה קודם עם הפועל תל אביב, כמאמן וגם כשחקן. שני הניצחונות המרשימים של מכבי תל אביב בשבוע שלפני על הפועל תל אביב (41 הפרש) ועל בית"ר ירושלים (75 הפרש), וגם הפרשי הגובה הגדולים בין שתי הקבוצות, לא עשו על שלח וחניכיו רושם.

מכבי תל אביב נתקלה למזלה הרע בסיוט ושמור עורר גינדין, שתפס יום ענק. האתלט/כדורסלן בן ה-27 מנען, צלף 36 נקודות מכל מצב, וכל הניסיונות לסגור אותו ע"י שטרקמן, ברקוביץ' ואלי קורן לא עזרו. מכבי כבר פיגרה 90:71 בדקה ה-35, ורק צמצמה לעשר הפרש בסיום. מכבי שיחקה עם הרבה עצבים, כאשר סטיב צ'ובין פגע ברקה השלישית בפיימנטל, קיבל עבירה טכנית ורווין הראה לו את הדרך לספסל. צ'ובין הטמפרמנטי עשה דרכו לחדר ההלבשה, אך לבסוף נשאר לבקשת שחקני מכבי ואף קלע 23 נקודות, אבל זה לא היה מספיק מול הנחישות של הקיבוצניקים. 85:95 לגבעת ברנר בסיום.

76/1975: המעבר לאולמות

זכיית הקיבוץ

4,000 צופים הגיעו להיכל יד אליהו לגמר הגביע, כולל שמואל יעקובסון, מאמן גבת יגור שנפצע בתאונה, שהגיע על כיסא גלגלים

עודד גינדין (שמאל) שומר על בארי לייבוויץ'

כבי רמת גן החזקה, ובמחזור השביעי אירחה את מכבי תל אביב לדור קרב נהדר שהוכרע רק לאחר הארכה. מכבי הוליכה בהתחלה ביתרון שהגיע לשתי ספרות. בן יהודה נפצע בדקה ה-11 ומכבי עלתה ליתרון 36:50 בעזרת ריבוי התקפות מתפרצות. למחצית השנייה חזר בן יהודה ויחד עם ינאי (21 נקודות) עלתה גבת ליתרון 55:58 ומשם המשיך משחק שקול. 35 שניות לסיום חטף טל ברודי כדור גורלי כדי לאזן ל-83:83, ושלח את המשחק להארכה. לחמש הדקות הנוספות עלו שחקני גבת יגור ללא ינאי, וזה נגמר בניצחון 94:98 למכבי, שפתחה פער של שתי נקודות בטבלה.

אחד נגד חמישה

התקנון אז אמר, שברגע שנשאר שחקן אחד על המגרש המשחק מופסק, ותוצאת הסיום נרשמת כתוצאה בעת הפסקת המשחק. ב-19 באפריל 1971, אירחה הפועל מגידו את הפועל גבעת ברנר-נען. המשחק השקול הסתיים בתוצאה 71:71, כששלושה משחקני גבעת ברנר-נען יצאו בחמש עבירות במהלך המשחק, ובשניות הסיום יצאו שניים נוספים, כך שלהארכה התייצבה גבעת ברנר-נען עם שלושה שחקנים בלבד.

שחקני גבעת ברנר רצו להבטיח את המקום השלישי בליגה ולכן שיחקו על ההפרש, כיוון שבמשחק בסיבוב הראשון בין שתי הקבוצות ניצחה גבעת ברנר-נען ב-11 הפרש. שחקני ברנר-נען המשיכו לעשות עבירות, שניים נוספים יצאו בחמש עבירות והטריק עבר, כאשר התקנון אז אמר שברגע שנשאר שחקן אחד על המגרש המ' שחקן מופסק, ותוצאת הסיום נרשמת כתוצאה בעת הפסקת המשחק. 71:78 למגידו, והמקום השלישי בליגה בסיום העונה של גבעת ברנר.

73/1972: השליטה הצהובה נמשכת

54 ניצחונות ודי

54 ניצחונות ליגה רצופים באו לקיצם לאחר שהפועל גבעת ברנר נען ניצחה במחזור העשירי (1.12.72) את מכבי תל אביב, שהפסדה הקודם היה במאי 1970 להפועל תל אביב. 2,500 צופים נענו ראו את הסנסציה כליל שבת. לשמעון שלה, מאמן גבעת ברנר, זו כמוזן לא

בני טייכנר בהקפצה עם הפנים אלינו. צילם אליעזר סקלרץ

שורה ראשונה

במקום לשבור את הקרח אולי נכון יותר לייצר חום, כדי להמס את הקרחון.

טיפות אחדות מהזרם השיתופי

מעניין לעקוב אחרי לבטיהם של מזכירי הקיבוצים השיתופיים. סיכום מפגש כנס מזכירי הקיבוצים השי" תופיים, שהתקיים בקיבוץ מעברות ב־8.31 הוא מסמך חשוב ובעיניי, עיני חבר קיבוץ המופרט מזה שנים – מרתק. בקבוצות הדיון נדרשו הדוברים לסוגיות שונות המאפיינים את החיים בקיבוצים השיתופיים (הפר־טים לקוחים מסיכום שעשתה מאיה שפיר): בקבוצה אחת עלו הנושאים האלה: חוסר אמון הדדי, סימפטום ה"מטפלת", קושי בהפרדה בין החיים הפרטיים לעולם העבודה מייצר מערכת סבוכה, חוסר האפשרות לפטר חברים, קושי בשינוי כ"כ טוטאלי, הרובדיות המרובה של צורת החיים, קושי בהגדרת זהות הקיבוץ, מגמת ההתכנסות, פערי דורות המייצרים אינטרסים מנוגדים, השתלטות של האגו, העובדה שאין יישום של השיטה בשום מקום כך שאין ממי ללמוד. בקבוצה אחרת דיברו על: פעולות להגדלת האוטונומיה של החבר, שוני בחלוקת אחריות בין המוסדות לפרט. במוסדות הקיבוץ אוהבים שליטה. קושי במציאת ייעוד/חזון. מעניין למה לא קורית אצלנו פירמידת מסלו, ואנשים שכל צרכיהם מסופקים אינם מתפנים לעסוק במהות... צריך להמציא פה גלגל. בדיון אחר מאחר שאין הגדרת ייעוד קשה ליצור מחוברות. מחוברות למה? זו האבן הראשונה, בחצרים הגיעו לשישה נוסחי חזון, חלקם עוסקים במי אנחנו וחלקם במה אנחנו מביאים לעולם. מתקשים להסכים על חזון אחד משותף, למרות שעשו במשמר העמק תהליך חזון,הוא מרוחק ולא מתח־בר ליומיום של החברים. צריך להפוך אותו לתכנית אסטרטגית שמשרטטת את הקיבוץ של מחר, הסיפור של האמון דורש לקיחת סיכון... בניית תקנונים עוזרת להרגיש שצמצמנו את הסיכון, מחפה על חוסר האמון, גידול הקיבוצים מקשה על יצירת אמון. אמון מתאפשר בקבוצות אינטימיות.

יש לי השגה על אחד המשפטים שנאמרו שם – "אסור להיכנע למיתוס האינטרס הכלכלי כגורם מרכזי שמ־פעיל אותנו". נראה לי לא נכון להשקיע מאמץ באי־כניעה למה שמכונה "מיתוס האינטרס הכלכלי", משום שהאינטרס הכלכלי אינו מיתוס אלא עובדה והוא, אכן, הגורם המרכזי שמפעיל אותנו – בין אם נכיר בכך ובין אם נסרב להכיר בכך. ודאי ראוי להשקיע מאמץ בזיהוי ואולי אף ביצירת גורם מרכזי ש"מפעיל אותנו" על בסיס ההכרה במרכזיותו של האינטרס הכלכלי. את תשומת לבי שבתה פסקה אחת מהסיכום: "הגיע הזמן שנקדיש זמן ומחשבה לבחינת הפרקטיקה של חיינו ומה שם, במה שמתקיים ביום יום הפשוט, מצדיק את קיום דרך חיינו כקיבוץ שיתופי שוויוני, בלי מורא, בלי נמיכות קומה, עם גאווה שאכן אנו מקיימים משהו שהוא חלופה למה שמציע העולם הקפיטליס־טי החזירי, המנוכר לחלשים ולשונים". ביושר ובכנות נאמר גם המשפט הבא: "יש יותר מחלופה אחת לדרך חיים, אנו מאמינים שזו שאנו מציעים ראויה ביותר". אשריכם, השיתופיים, החושבים ומחשבים את חייהם על פי מצפן ערכי ומצפוני המכויל לפי מחוג השיתוף. מודה ומתוודה: אני בהפרטה (ונהנה ממנה) אבל לבי ממשיך לצאת אליכם, השיתופניקים.

מה עם ועדת חתולים?

ועדת כלבים היא ועדה, היא אחת הוועדות היחידות שחשיבותה אינה פוחתת עם ההפרטה אלא גוברת.

יש קיבוצים מופרטים שבהם נותרה הוועדה הזאת על כנה. יש ועדה כזאת שיש לה שיני חלב ויש ועדה שיש לה מלתעות. כך או כך, ככל שידוע לי אין אף לא בקיבוץ אחד ועדת חתולים, אף שלא אחת הם מהווים מפגע סביבתי ותברואתי לא פחות מאשר כלבים עז־בים ומשוטטים, וגם כלבים שיש להם בעלים. ועדת חתולים היא ועדה הזויה, כמו ועדת חולדות ועכברים. כמו ועדת כלבים.

אצבעות

האצבעות לא שוות זו לזו אבל דווקא בשל השוני הן עושות יד אחת. כולנו אצבעות של אותה יד, אשר חשוב ונכון להחזיק לה אצבעות שתהיה פתוחה לגעת, למשש ולהרגיש, להכיל ולתת, להיות מושטת לזולת.

גוגל

חיפשתי משהו בגוגל ולא מצאתי. ואז חשבתי, כי גוגל אינו מנוע החיפוש הגדול ביותר. גדול ממנו הוא המנוע של הסקרנות. אולי בה אמצא את אשר חיפשתי בו ולא מצאתי.

שיחה בקפה

"קמתי בארבע בבוקר לסליחות, הלכתי לדואר והתייבשתי במקום המסריח הזה חצי שעה. לאנשים אין בושה, המאנייקים האלה נתקעים לך שעות בתור כאילו אין להם אלוהים".

טיפות אחדות מהזרם השיתופי

מעניין לעקוב אחרי לבטיהם של מזכירי הקיבוצים השיתופיים. סיכום מפגש כנס מזכירי הקיבוצים השי" תופיים, שהתקיים בקיבוץ מעברות ב־8.31 הוא מסמך חשוב ובעיניי, עיני חבר קיבוץ המופרט מזה שנים – מרתק. בקבוצות הדיון נדרשו הדוברים לסוגיות שונות המאפיינים את החיים בקיבוצים השיתופיים (הפר־טים לקוחים מסיכום שעשתה מאיה שפיר): בקבוצה אחת עלו הנושאים האלה: חוסר אמון הדדי, סימפטום ה"מטפלת", קושי בהפרדה בין החיים הפרטיים לעולם העבודה מייצר מערכת סבוכה, חוסר האפשרות לפטר חברים, קושי בשינוי כ"כ טוטאלי, הרובדיות המרובה של צורת החיים, קושי בהגדרת זהות הקיבוץ, מגמת ההתכנסות, פערי דורות המייצרים אינטרסים מנוגדים, השתלטות של האגו, העובדה שאין יישום של השיטה בשום מקום כך שאין ממי ללמוד. בקבוצה אחרת דיברו על: פעולות להגדלת האוטונומיה של החבר, שוני בחלוקת אחריות בין המוסדות לפרט. במוסדות הקיבוץ אוהבים שליטה. קושי במציאת ייעוד/חזון. מעניין למה לא קורית אצלנו פירמידת מסלו, ואנשים שכל צרכיהם מסופקים אינם מתפנים לעסוק במהות... צריך להמציא פה גלגל. בדיון אחר מאחר שאין הגדרת ייעוד קשה ליצור מחוברות. מחוברות למה? זו האבן הראשונה, בחצרים הגיעו לשישה נוסחי חזון, חלקם עוסקים במי אנחנו וחלקם במה אנחנו מביאים לעולם. מתקשים להסכים על חזון אחד משותף, למרות שעשו במשמר העמק תהליך חזון,הוא מרוחק ולא מתח־בר ליומיום של החברים. צריך להפוך אותו לתכנית אסטרטגית שמשרטטת את הקיבוץ של מחר, הסיפור של האמון דורש לקיחת סיכון... בניית תקנונים עוזרת להרגיש שצמצמנו את הסיכון, מחפה על חוסר האמון, גידול הקיבוצים מקשה על יצירת אמון. אמון מתאפשר בקבוצות אינטימיות.

יש לי השגה על אחד המשפטים שנאמרו שם – "אסור

להיכנע למיתוס האינטרס הכלכלי כגורם מרכזי שמ־פעיל אותנו". נראה לי לא נכון להשקיע מאמץ באי־כניעה למה שמכונה "מיתוס האינטרס הכלכלי", משום שהאינטרס הכלכלי אינו מיתוס אלא עובדה והוא, אכן, הגורם המרכזי שמפעיל אותנו – בין אם נכיר בכך ובין אם נסרב להכיר בכך. ודאי ראוי להשקיע מאמץ בזיהוי ואולי אף ביצירת גורם מרכזי ש"מפעיל אותנו" על בסיס ההכרה במרכזיותו של האינטרס הכלכלי. את תשומת לבי שבתה פסקה אחת מהסיכום: "הגיע הזמן שנקדיש זמן ומחשבה לבחינת הפרקטיקה של חיינו ומה שם, במה שמתקיים ביום יום הפשוט, מצדיק את קיום דרך חיינו כקיבוץ שיתופי שוויוני, בלי מורא, בלי נמיכות קומה, עם גאווה שאכן אנו מקיימים משהו שהוא חלופה למה שמציע העולם הקפיטליס־טי החזירי, המנוכר לחלשים ולשונים". ביושר ובכנות נאמר גם המשפט הבא: "יש יותר מחלופה אחת לדרך חיים, אנו מאמינים שזו שאנו מציעים ראויה ביותר". אשריכם, השיתופיים, החושבים ומחשבים את חייהם על פי מצפן ערכי ומצפוני המכויל לפי מחוג השיתוף. מודה ומתוודה: אני בהפרטה (ונהנה ממנה) אבל לבי ממשיך לצאת אליכם, השיתופניקים.

מה עם ועדת חתולים?

ועדת כלבים היא ועדה, היא אחת הוועדות היחידות שחשיבותה אינה פוחתת עם ההפרטה אלא גוברת. יש קיבוצים מופרטים שבהם נותרה הוועדה הזאת על כנה. יש ועדה כזאת שיש לה שיני חלב ויש ועדה שיש לה מלתעות. כך או כך, ככל שידוע לי אין אף לא בקיבוץ אחד ועדת חתולים, אף שלא אחת הם מהווים מפגע סביבתי ותברואתי לא פחות מאשר כלבים עז־בים ומשוטטים, וגם כלבים שיש להם בעלים. ועדת חתולים היא ועדה הזויה, כמו ועדת חולדות ועכברים. כמו ועדת כלבים.

אצבעות

האצבעות לא שוות זו לזו אבל דווקא בשל השוני הן עושות יד אחת. כולנו אצבעות של אותה יד, אשר חשוב ונכון להחזיק לה אצבעות שתהיה פתוחה לגעת, למשש ולהרגיש, להכיל ולתת, להיות מושטת לזולת.

גוגל

חיפשתי משהו בגוגל ולא מצאתי. ואז חשבתי, כי גוגל אינו מנוע החיפוש הגדול ביותר. גדול ממנו הוא המנוע של הסקרנות. אולי בה אמצא את אשר חיפשתי בו ולא מצאתי.

שיחה בקפה

"קמתי בארבע בבוקר לסליחות, הלכתי לדואר והתייבשתי במקום המסריח הזה חצי שעה. לאנשים אין בושה, המאנייקים האלה נתקעים לך שעות בתור כאילו אין להם אלוהים".

שורה תחתונה

געגוע הוא תמיד פריטה על מיתר פקוע.

כל ביטוחי הרכב אותו דבר... עד לרגע שבו צריך אותם

בביטוח חקלאי, המטרה שלנו היא לשלם לחברים את המגיע להם במהירות האפשרית ותמיד להיות בצד שלכם.

**קבלו הצעה משתלמת במיוחד לביטוח הרכב
מחברת הביטוח היחידה בישראל שעובדת במיוחד
בשביל קיבוצניקים**

ביטוח חקלאי אגודה שיתופית מרכזית בע"מ. * תנאי המבצע: בביטוחי רכב ודירה - המבצע בתוקף עד ל-31.12.2018. ההנחה הינה לפרמיה של שנה לכל המצטרפים בתקופת המבצע (לא כולל ביטוח חובה ורכבים מעל 3.5 טון). בביטוחי חיים ומשכנתא - המבצע בתוקף עד ל-31.7.2019. ההנחה הינה לכל תשלומי הפרמיה המשולמים במהלך תקופת המבצע. ביטוח חקלאי רשאית להפסיק ו/או לשנות את תנאי המבצע בכל עת לפי שיקול דעתה.

תשלום תביעות
שהוא תמיד בעדן

מחירים תחרותיים
במיוחד

שרות שמרגיש
כמו בבית

***8654**

www.bth.co.il

ביטוח חקלאי

כי בעצם זה שלך

רקוויאם לגלריית הקיבוץ (1967-2018)

גלריית הקיבוץ תפסיק לפעול בסוף שנת 2018. באקורד הסיום שלה יוצגו שש תערוכות, יוזמת יעל קייני, האוצרת האחרונה. "אני מסיימת את תפקידי בחיל ורעדה" אומרת קייני, "שואלת את עצמי האם יכולתי למנוע את סגירתה?"

יובל דניאלי

ה

פור נפל. גלריית הקיבוץ, תפסיק לפעול בסוף שנת 2018. נפל בגורלה של יעל קייני (קיבוץ נחשון) להיות האוצרת האחרונה של גלריית הקיבוץ. תואר עם חותמת! לא פשוט, אפילו מכביד, להיות אוצרת שני כפתה עליה (ע"י מוסדות התנועה) סגירתה של גלריה אחר 51 שנות פעילות אמנותית ענפה. רבים וטובים חברו לאורך שנותיה של הגלריה כדי לקיימה. לנגד עיני עורבים בסך, אוצרים ואמנים, ארגוני האמנים התנועתיים, ברית התנועה הקיבוצית, מנהלי הגלריה, כולם היו שותפים ראויים לפעילותה האומנתית.

יעל קיבלה בשנת 2009 את ניהול ואוצרות גלריית הקיבוץ מיניב שפירא. כאשר חשה שימי גלריית הקיבוץ קצובים ודינה נחרץ להיסגר, ביקשה ממני לקבל את אוסף האמנות של הגלריה ולשמרו בחטיבת האמנות של ארכיון השומר הצעיר בגבעת חביבה. נמצא המקום המתאים והאוסף שמור בתנאים מקצועיים. יעל באה להיפרד מהאוסף ולראות שיש המשכיות לגלריית הקיבוץ גם אם היא בארכיון. ניצלת הזדמנות זו כדי לשמוע ממנה דברים על ימי גלריית הקיבוץ האחרונים מהמבט האישי שלה:

עמדו בפני כמה שאלות: מה זה קיבוץ היום על מרכיביו? איזה ערכים קיבוציים ניתן כיום לבטא באמצעות האמנות? ראייתי חובה לחדר את מערכת היחסים בין פרט

לחברה במסגרת הקיבוצית. הובלתי את הפרויקט "אמנות ותעשייה" בו רצייתי לבדוק את החיבור בין "חומר לרוח" בדרכי שלי. שאפתי לחזון בו גלריית הקיבוץ היא מרכז שיש לה "סניפים" בקיבוצים, כלומר גלריות קיבוציות המקיימות באמצעות גלריית הקיבוץ קשר ביניהן (בהרבה בחינות המשך הרעיון שפיתח יניב שפירא כאוצר הגלריה).

מה הייחוד של הגלריה?

"גלריה שהאמנים יוצרים בה מתוך התנסות. גלריה הלוקחת סיכונים, בה מתרחש תהליך חי, הבודק ורואה דברים, ללא התניה מסחרית. חלל הגלריה נושם ואוצר בתוכו זיכרון של אותם תכנים שנרקמו בה. היכולת של המקום להשתנות בהתאם לתערוכות ריתק ועניין אותי. הגלריה שרתה את מטרת קיומה בכך שהאמנים שנבחרו להציג בה התנסו בסטואציות לא שגרתיות, שהביאו עמיהם סקרנות עניין ומחקר. יותר מחמישים אחוז מהמשתתפים היו חברי קיבוץ או כאלה שיש להם רקע קיבוצי. תמיד הייתה הערפה לחברי קיבוץ".

כיצד את מסכמת את עבודתך בגלריה?

"עבודה מעניינת, מאתגרת, מלמדת. כאוצרת היה לי חופש פעולה אמנותי מוחלט. לא שמו לי מחסור מים, המגבלה היחידה הייתה תקציב בית. התנועה הקיבוצית תקצבה את פעילותי בארבעים אחוז של משרה. אני מסיימת את תפקידי בחיל ורעדה. שואלת את עצמי האם יכולתי למנוע את סגירתה? האם תערוכות

סיום הגלריה מייצגות נכון את אורך שנות פעילותה? באיזו מידה אקורד הסיום על 6 תערוכותיו, משקף את רעיון גלריית הקיבוץ להיות במידה רבה 'אור לאמנים'. רעיון הנושא עמו תכנים משמעותיים ערכיים רוחניים? אני נושאת עמי את עצב הפרדה. בעיקר את מה שסגירת הגלריה מייצגת: שקיעה של תקוות וערכים תרבותיים אמנותיים מבית היוצר של התנועה הקיבוצית. הייתה התפעמות שאברהם... לצערי, קיים פער בין רצון הגלריה לפעול לבין אי הרצון של הממסד התנועתי לממשו. בלתי אפשרי לקיים מוסדות תרבות ללא תמיכה ערכית ותקציבית, ללא הבנה בחשיבות הצורך".

יעל יושבת במשרדי בארכיון גבעת חביבה, מספרת על סדרת תערוכות סיום הגלריה. עצב מהול בהשלמה עם הסגירה. לא נעים לראות גלריה סגורה, עוד פחות נעים להיות זו הנחשבת לאוצרת האחרונה של הגלריה. מינואר היא פתוחה להצעות, מתקבל הרושם שהיא לא תממש את זכות הפנסיה שלה...

מפגש בין אמני קיבוץ לאמני עיר

גלריית הקיבוץ נוסדה בשנת 1967 כחלק מתפישת עולם הגורסת שהחברה הקיבוצית זקוקה לכלים תרבותיים-יצירתיים המהווים חלק מערכיה (בדומה לתזמורת הקיבוץ צים, ללהקת המחול, למקהלת הקיבוץ ותיאטרון הקיבוץ ועוד...). היוזמה באה ממדורי האמנות הפלסטית התנועתיים (התק"ם, הקבה"א

רונות לקיומה של הגלריה שיהווה לובי פעיל לטובתה במוסדות התנועה.

אחרי דשדוש, חוסר עקביות ואוצרות המתחלפת מתערוכה לתערוכה, הוחלט בוועד המנהל של הגלריה, בעצה עם הנהלת ברית התנועה הקיבוצית בראשות עדנה סולודר (גשר) על בחירת אוצר/ת מקצועי קבוע. הבחירה נפלה על טלי תמיר כאוצרת הגלריה. טלי תמיר הייתה חוקרת ואוצרת אמנות צעירה, שמאחוריה היו כבר לא מעט תערוכות מוכחות. בבחירה זו באמצע שנות התשעים של המאה העשרים (בשיא משבר הקיבוצים

כאשר ההתכנות הכלכלית עמדה במרכז המחשבה התנועתית-קיבוצית), הייתה העזה ומשב רוח מפתיע שברית התנועה הקיבוצית עמסה על שכמה, במידה מסוימת כהתרסה מול חכמי הכלכלה ויועצי הסתרים למיניהם. הבחירה העידה על אמירה ברורה של רצון להעלות את הגלריה לשלב גבוהה יותר ולקבע את נוכחותה ותדמיתה בשיח האמנותי הישראלי דווקא בימי שפל ורכדוך תנועתי. ולשם כך יש צורך לבחור בעלת מקצוע, עם השקפת עולם וקשרים, כזו שתוכל למנף את הגלריה למרחקים, גם אם היא לא חברת קיבוץ. הגלריה ממוקמת (אמנם במרתף) במרכז ההתרחשות האמנותית התל-אביבית, בין הרחובות פרישמן לגורדון ובמקביל לבנייה החדשה ורחוב דיזנגוף. מקום מצוין, מה עוד צריך? רק לצקת משמעות רלוונטית מתחת בינות לקירות!

טלי תמיר הייתה זו שלקחה את האתגר בתנופת עשייה שבמרכז

והקיבוץ הדתי) ובתמיכת ברית התנועה הקיבוצית; במטרה לפתוח אשנב רחב יותר לנראות אמנותית של אמנים חברי קיבוץ. הייתה תחור שהם מהמרחק מהמרכז לא מסייע ומרחיק אמנים מוכשרים (בעיקר מהדור הצעיר) שלא מחוברים לגלריה מסחרית ומיכולת להציג בתל אביב. המטרה הייתה להקים גלריה שלא על בסיס מסחרי. גלריה מסוי בסדר ע"י חברית, הרואה באמנות וביצירה ערך קיבוצי, כלי משמעותי לעידוד היצירה הפלסטית הקיבוצית המהווה מוקד לאמנות אלטרנטיבית איכותית.

אחרי שלוש שנים של שותפות עם גלריית "לים" (רח' בן יהודה 170) יצאה הגלריה לעצמאות (רח' רב הוז 25) ומאז היא נוהלה באחריות ברית התנועה הקיבוצית. הגלריה שמה לעצמה עוד סייג, לא להיות גלריה סקטוריאלית-קיבוצית בלבד, אלא לקיים קשר ודיאלוג מתמשך ופורה עם אמנים מכל שכבות הציבור בארץ, בתנאי שישמרו יחס מעורף לאמני קיבוץ. בהמשך השנים עברה הגלריה משברים וקשיים. כמה פעמים היא נסגרה ונעשו בה שיפוצים וחשיבה מחודשת על דרכה. בסופו של עניין היא שרדה ואף השתכללה, עם בואם של אוצרים מוערכים ובעלי אג'נדה חברתית והשקפת עולם אוצרותית. באותה תקופה פעלה הגלריה בפיקוח ועד מנהל ציבורי עם צוות יעוץ של רכזי מדורי האמנות שבפניו נמסרו דו"חות תקופתיים, הוצגה תכנית שנתית ואף הוא זה שמינה את האוצרים של הגלריה. חלק משקיעתה של הגלריה לדעתי הוא בהעדר ועד מנהל בשנים האחרונות.

מתוך עבודות הווידיאו של ארנון רבין "לב זהב" (עוזבים 2), 2018, אצרה יעל קייני, (ארנון נולד וגדל בעין החורש)

חלל מתערוכתה של מרב סבירסקי, "ארץ", 2015, אצרה יעל קיני (מרב נולדה וגדלה בבארי)

קרטיה ואמנות. מה קודם למה. האם הקריטריון האומנותי הוא הקובע הבלעדי, או שיש לתת מרחב תצור גה רחב ככל האפשר ליוצרים חברי קיבוץ? עם הזמן למדו האוצרים את סוד שביל הזהב. עקרון אחד נשמר לאורך שנותיה; שמירת עצמאותה האמנותית ואי היותה גלריה מסחרית החייבת בהתכנות כלכלית.

סגירת הגלריה מעלה מחדש את הוויכוח והשאלה, האם התנועה הקיבוצית המשתנה אמורה לממן ולהקים גופי אומנות פעילים שריבים מהמשתתפים בהם אינם חברי קיבוץ, רק בשם רעיונות מתקדמים, כדי להוות אלטרנטיבה ומיתוג קיבוצי לתרבות הישראלית? האם תפקיד המגדלור שעמסה על שכמה התנועה הקיבוצית בעבר עדיין רלי-וונטי?

ולפעמים

החגיגה נגמרת

כיבוי אורות

החוצצה אומרת

שלום לכינורות

אשמורת תיכונה נושקת לשלישית – לקום מחר בבוקר ולהתחיל מבראשית.

(נעמי שמר)

2008, ו"מדרש קיבוץ" מאי 2009 שהוביל שפירא עם אוצרי גלריות קיבוציות (31 גלריות) סימנו וניסו חו את מטרות. לא עוד גלריית קיבוץ השוכנת בלב תל-אביב כישות עצמאית נבדלת, אלא כזו המקיימת דיאלוג מתמשך עם הקיבוצים באמצעות הגלריות שבהן, בין המרכז האומנותי לפריפריה ולהפך, בין עוטף עזה לעוטף דיזנגוף. רעיון זה הוא רחב יותר מאיכות כזו או אחרת של תערוכה, הוא זיהוי היש בתנועה הקיבוצית ורצון לקשור בין החושים. באמצעות קשר זה ביקש שפירא לגלות את החדש והמקורי במציאות הקיבוצית המשתנה. שניהם חיפה שו את הדברים שמעבר ליפה, את הערך המוסף!

האם מימשה גלריית הקיבוץ את יעודה? אין לי תשובה חד משמעית לכך. הרצון והניסיון להקים אלטרנטיבה של תצוגה לחברי קיבוץ ואחרים הוא הנותן. ברור לי שהיו פרקים בה גלריית הקיבוץ ניסתה להרמות לגלריות מהרחוב השכן, ולא תמיד עמדה על מימוש המיוחדות שבשם: 'הקיבוץ' – גלריה לאמנות. אני זוכר את החשש שהגלריה תיהפך לסקטוראלי. את הוויכוחים על דמו-

לאחרונה העבירה טלי תמיר את ארכיון התערוכות אותן אצרה בעשר שנות פעילותה בגלריית הקיבוץ, לארכיון השומר הצעיר בגבעת-חביבה. חומר מרתק שעוד ידובר בו וייחקר אודותיו.

בין עוטף עזה לעוטף דיזנגוף

אחרי עשר שנות אוצרות של טלי תמיר, נבחר יניב שפירא בן קיבוץ יזרעאל לאוצר הגלריה. שפירא סיים את החוג לתולדות האמנות ולמוזיאולוגיה באוניברסיטת תל-אביב בהנחיית פרופ' מוטי עומר ז"ל. במקביל ללימודיו רכש ניסיון בעבודה במשכן לאמנות בעין-חרוד ברסטורציה ותלית תערוכות (בהנהלתה המקצועית של גליה בר אור). בחירתו של יניב שפירא שידרה מלבד מקצועיות גם רצון להחזיר את שרביט האוצרות אל התנועה הקיבוצית. במסמך המסכם חמש שנות אוצרות בגלריית הקיבוץ הצביע שפירא על החבירה לגלריות בקיבוצים ושתיוף הפעולה איתן, כמהלך האמנותי-ארגוני המשמעותי ביותר בתקופתו. שני פרויקטים ("נלבישך שמלת בטון ומלט" מאי

יעל קיני. "לצער, קיים פער בין רצון הגלריה לפעול, לבין אי הרצון של הממסד התנועתי למחשו"

מדוע סוגרים?

מנכ"לית התנועה הדס דניאלי ילין הסבירה את ההחלטה לסגור את הגלריה: "גלריית הקיבוץ יושבת במרתף בבית מגורים. המרתף סובל מהצפות ביוב חוזרות ונשנות, וכתוצאה מכך נדרש שיפוץ משמעותי בדירה זו. סכומים אלה לא עומדים לרשות התנועה הקיבוצית ללא מודל כלכלי למימון השיפוץ. בנוסף, אנחנו נתקלים בקשיים בקבלת התקציבים ממשרד החינוך והספורט, שלא העביר הקצבות לגלריה בגין שנים קודמות ובגין 2018. כתוצאה מכך הוצע לגלריה לעבור לבית התנועה הקיבוצית ונבדקו במשותף מספר אפשרויות. לצערנו, אף אחת מהאפשרויות הללו לא נמצאה מתאימה על ידי צוות הגלריה. כתוצאה מכך סכום במשותף, כי הגלריה תיסגר בסוף 2018. המלצה זו תואמת את המלצת ועדת רן כוחן (הוועדה התנועתית לבדיקת הגופים המתוקצבים, 2016) ומקובלת על כל הצדדים, וזאת כיוון שיש צורך בהתאמת שימושים למקורות התנועה, וכמו כן להתאים את העשייה הציבורית של התנועה הקיבוצית ליעדיה העכשוויים. אין כוונה לסגור מוסדות נוספים בשלב זה - הגלריה תיסגר בשל בעיות ספציפיות הקשורות בפעילותה." (י.ל.)

הגלריה על המפה, לאחר שנות "רגיעה ונמנום". "גלריית הקיבוץ מנקודת מבטי, הייתה קודם כל גלריה ציבורית, שלא למטרות רווח, ולכן היא אפשרה לי להציג אמנות נטרמעינית, אקספרימנטלית, חריגה פשייה במסריה. לא חשבתי על מכירת רות או על רווחים. גלריית הקיבוץ מנקודת מבטי הייתה גלריה ספציפית של התנועה הקיבוצית – ודווקא בגלל שלא נולדתי בקיבוץ – הייתי מחויבת מאוד לגוף שעומד מאחורי וערנית מאוד לבחינה מחדש של האידאולוגיה. הייתי מודעת לכך שאני מבחין אבל מחויבת למקום ולאפיין אותו כשונה ממקומות אחרים". (מתוך דברים בכתב שנשלחו לכותב רשימה זו). בהמשך לדברים היא כותבת: "חשבתי על הקיבוץ כרמה האנושית וברמה הפרטית. האידאולוגיה הייתה שם כסוג של אייקון, שמתחנכים עליו, כמעין הרשמיסתכלים עליו – חפץ מסיבי שחייבים להתייחס אליו, אבל הוא גם מקשה ומכבד. בדקתי את החיים מול האידאולוגיה. אבל הקיבוץ כתופעה – תמיד היה לנגד עיני."

זה דיאלוג מובנה בין אמני הקיבוץ ולשאר אמני הארץ. ואכן, בתערוכת הפתיחה המחודשת של הגלריה, באוקטובר 1994, שילבה תמיר אמני קיבוץ ועיר. "המפגש בין אמני קיבוץ לאמני-עיר הוא חיוני לגלריה". כתבה תמיר בהצהרת הכוונות של הגלריה בדף הפתיחה לתערוכה. היא מבקשת להציב את הקיבוץ באמצעות הגלריה כחלק אינטגרלי מן החברה הישראלית, החווה אותה בזמן-אמת, על משבריה-משבריו. לא כגורם מחנך מבחין ומבפנים עטור בגלימת הצדק החברתי. גלריית הקיבוץ כתבה תמיר, "תשאף להציג אמנות שחברה למסורת האוונגרד, לפחות את חובת החשיבה, הבדיקה, צלילות האמירה". עיון בסדרת התערוכות שאצרה תמיר, מראה לנו שהיא הצליחה לעורר מחשבה וסקרנות ולהציב סימני שאלה. היא לא היססה להציג מגמות אנטי ממסדיות בתנאי שהן מנוסחות אומנותית ומקצועית ונושאות עמן אמירה מנוקדת. פעילותה של תמיר הכניסה את הגלריה ביתר מובהקות לשיח ולביקורת האמנותית, והעלתה את

חלל התערוכה של אבישי פלטק, בן קיבוץ נחשונים, 2018

סיפורי אבו־עלי

תקופת ערב מלחמת העצמאות מנקודת ראות, זיכרונותיו והסיפורים שסופרו לילד מ"הצד השני". סיפור: אבו עלי (מיסר) רשמה מפיו, כלשונו: רינה ברקת (מענית)

מהעשן - ר.ב.). בשעה 4:00 לפנות בוקר באו מהכפר קפין ומצאו יהודי שישב בתוך גב עם מקלע ביד, וירה בכל מי שבא מכיוון קפין. היהודים סגרו את הכפר מיסר ועשו עליו מצור. אנחנו היינו ילדים והבריחו אותנו מזרחה ממיסר. הלך אבו סאלח, שהיה חשוב מאוד ובעל השפעה, אל הקצינים העיראקים, ואמר להם: "היהודים בהר שמול המחצבה. מה לעשות?" הם אמרו לו שמיסר מכותר. "זהו, אין יותר מיסר. היהודים יכבשו אותו". אבו סאלח אמר: "אם יכבשו את מיסר - אני אדאג שיכבשו את כל ה'משולש'". עזב את העיראקים שיי שבו בבקשה והלך לכפרים עטיל ודיר, שם היו שפאבניקים (מיליציה של צעירים חמומים - ר.ב.). הם אמרו לו: "היהודים נמצאים בהר, ובשעה 12:00 הם יושבים לאכול. אנחנו נבוא מאחורה (מכיוון שדה התעופה, איפה שהיום תחנת הרכס של מצר - ר.ב.). בשעה 12:05 אתם תשמעו יריות. תבואו, החבר'ה מהכפר, ותיכנסו גם כן לשטח".

החיילים היהודים באמת אכלו ב- 12:00, אבל הם היו חכמים. הם פיזרו חלק מהציוד שלהם וירדו שהערבים יתחילו לאסוף את זה במקום להילחם בהם. ככה באמת היה, וכי שהערבים היו עסוקים באיסוף הציוד המפוזר, זר, היהודים התחילו להתגנב לכיוון מענית. את הבחור, שהיה אחרון בשורה של היהודים, הכיר אחד הערבים, אבו חליל שמו, ולא ירה בו, אבל כשהוא הגיע לגדר של מענית, השבאבניקים ירו בו והרגו אותו. זה היה מיכאל אטינגוף ממשמרות.

השבאבניקים הגיעו כבר לגדר, איפה שהיום הבוסתן של מנשה. גם העיראקים הגיעו, מנעו מהם להיכנס למענית וגירשו אותם לכפר. הכל היה שוחד ובצע כסף. ביי נתיים לקחו הערבים את גופתו של מיכאל אטינגוף, קשרו אותה לאוטו ונסעו למיסר,

אנשי מענית קנו את אדמותיהם מערבי אחד, עפיף עבר אל האדי, שישב ליד המבצר העתיק בקיבוץ ברקאי של היום. הבית שלו עומד עדיין על תילו ומשמש את אולם השמחות של ברקאי. ותיקי מענית היו לוקחים את אותו עבר אל האדי לבית קפה בכרכור, אוכלים ושוו תים ומשתכרים, ואז היו מחתימים אותו על מכירת האדמות. הסבים שלי עבדו עם אנשי מענית ועיבדו את השטח הסמוך לשטחי מענית, והיו בידירות רבה איתם.

בתקופה שלפני המלחמה (מלחמת העצמאות - ר.ב.), היה קו של עמדות מזרחה למענית. הכפרים מקפין וסביבותיה היו באים לעמדות ומהן יורים על מענית. לא הייתה עדיין החורשה ממזרח וכל מי שהתהלך במענית - היו צולפים עליו. כל סימני היריות על הקיר המזרחי של ה"פילבוקס" במענית הם מההתקפות ההן. הזקנים ביקשו שאנשי קפין לא יפגעו באנשי מענית, אבל הם לא שמעו להם (אגב, היו גם חיילים יהודים בצבא העיראקי).

באחד הלילות באו חיילים יהודים לכבוש את מיסר. איך גילו אותם? מישו מהחיילים טעה ולא מצא את החבר'ה. הוא צעק: "נפי תלי!" אלה שהיו בעמדות שמעו, ואמרו: "וואלה, הרול יאהוד" (אלה יהודים). כולם שמעו "נפתלי" ופתחו באש, בכל השטח שליד מחצבת נרביתה. בא הקצין העיראקי ושאל: "מה קרה? למה יריתם?" אמרו לו: "יש בהר יהודים". אמר להם: "טוב, אתם שומרים שועל מילל וחושבים שזה נפתלי. מחר בבוקר, אם לא נמצא סימנים שהיו פה יהודים - אתם תשלמו ביוקר על היריות האלה. כל אחד מכם ישלם מכספו עבור הכדורים שירה ובתור עונש - יכניסו אותכם לטפון!" (עונש מקובל, שבו היו מכניסים את החוטא לטבון הבוער והמעשן, והוא היה נכווה ומשתנק

נפתלי סופר בעמדת האיתות

לזיכרונותיו הם סיפוריהם של זקני הכפר. חשבתי שמעניין לשמוע איך "הצד השני" ראה את הרברים וחווה אותם. 2. למרות זאת, עלי להציג את האמת ההיסטורית של "הצד שלנו" לגבי כמה נקודות: א. אדמות מענית נקנו ע"י הקרן הקיימת ולא בעסקאות פרטיות. אף על פי כן - מאוד סביר שאנשי מענית בילו עם ידידיהם הערבים בקפה שבכרכור, כמסופר. ב. התיאור על נסיגת חיילינו עושה חסד עם היהודים. האמת ההיסטורית היא, שהם פשוט ברחו מאימת המתקפות, והשאירו מאחוריהם את הציוד, שאותו אספו הערבים. ג. מיכאל אטינגוף, ז"ל, נורה על הגדר שהקיפה את מבנה המחצבה, ולא על גדר מענית. עד היום נקראת הגבעה ההיא בפי אנשי מענית "גבעת מיכאל". ד. הערבים המתקיפים לא גורשו ע"י העיראקים, אלא נסוגו מכיוון שתש כוחם ונורתה עליהם אש חזקה מהפילבוקס.

(הערות אלו נמסרו ע"י אריק חצור ממענית, לאחר שקרא את סיפורו של אבו־עלי טרם פרסומו).

כשהם גוררים את הגופה על האדמה. הזקנים של מיסר ראו שמתעללים בגופה וצעקו על השבאבניקים, אשר נסוגו ולקחו את הגופה לבקרה. אני לא יודע איך ומתי החזירו את הגופה לידי היהודים; קרוב לוודאי שבתיווך אבו סאלח.

סבא שלי רצה שנברח מהכפר. בנימין וינ' טר, מוותיקי מענית, אמר לו: "אבו רחמאן - אתה תישאר במיסר עם משפחתך. אף אחד לא יגע בך!" כשהגיעה עונת המסיק הצבא היהודי לא נתן להם למסוק, כי הזיתים היו בתוך השטח הכבוש. סבי עלה על חמורו הלבן ורכב למענית, לבנימין. בנימין אמר לו: "מחר תביא את כל משפחתך למטע". הוא הודיע לאנשי הצבא שיסתלקו מהמקום ויאפשרו לערבים למסוק זיתים. "אני מכיר אותם" הוא אמר, "לא הם לחמו בנו, הם דווקא סייעו".

"מיסר קיים עד היום - בזכות קיבוץ מענית" מסכם אבו עלי את סיפורו.

הערות:

1. אינני ערבה לעובדות ולדיוק ההיסטורי, אבל ככה סיפר אבו עלי, מזיכרונותיו וידיעותיו על התקופה ההיא. הוא היה אז ילד בן 5, וסביר להניח שהמקור העיקרי

מגדרים את הקיבוץ

חברים בתצפית וכוננות על גבעת הפילבוקס

הפילבוקס וחורי הכדורים מהירי על מענית

Club Car

מבצע לתערוכה "יבול שיא" מעין חרוד 17/10/18

למתעניינים ברכב
תפעולי חדש

מתוצרת **Club Car**

מבצע

לתערוכה בלבד

500 הנרשמים

הראשונים דרך האתר
החדש:

Clubcar.co.il

אשר יגיעו לתערוכה
ובידם שובר המודעה
הזו יקבלו שי רמקול
בלוטוס לסמרטפון

שובר מתנה לתערוכה

**רמקול בלוטוס
לאמבטיה/ נגד מים**

מנהל מכירות נווה שרון 052-4315281

צומת כוכב יאיר 09-7455222 ☀ עין חרוד מאוחד 04-6070134

www.clubcar.co.il

www.Kislev.biz

"קו נקודה קו 3"

התערוכה המשותפת השלישית של יובל דניאלי ויוסי וסיד חברי המעפיל, בגלריה סימן שאלה

אתי פרדו נוסנאום

גלריה סימן שאלה בחרה להציג את התערוכה המשותפת השלישית לצמד האמנים: חברי קיבוץ המעפיל. יובל דניאלי וארכיונאי. יוסי וסיד וארכיונאי. קט, אשר מרחק דור מפריד ביניהם. תערוכה זו מהווה צעד נוסף במהלך שהחל בתערוכה 'נקודה' שהוצגה בגלריה הקיבוץ בתל-אביב. ו"נקודה קו נקודה" שהוצגה במרכז האמנות המשותפת שבגבעת חביבה. תוצרי התערוכה מושפעים מעיסוקיהם של השניים: חברות בוועדת התכנון של קיבוץ, טיפול בארכיונים של אדריכלים שבנו בקיבוצים ומאבקים נגד מהלכי תכנון דורסניים שפגעו במהות הקיבוץ. השניים מקיימים קשרי יצירה ודיאלוג תוך התבוננות בתהליכי האורבניזציה בקיבוצים, בהם נוצר עימות בין ערכי הקהילה עליהם גדלו ואתגר שמירת הקיימות החברתית "בקיבוץ המתחדש". הצורך באיזון בין הבנייה הפרטית של חברי קיבוצים עצמם ושכונות של משתכנים שאינם חברי קיבוץ.

כל אמן תורם את הרגשתו על העתיד המקווה והמאיים גם יחד. העבודות של יובל דניאלי שנושאות אופי נוסטלגי, מציגות התפתחות הדרגתית בשלבי העיור של הקיבוץ והתקרבות תוך שימור ערכי העבר. לדעתו יש להתקדם לקראת עתיד אוטופי הכרחי באופן מאוזן. לעומתו – עבודותיו של יוסי וסיד מציגות באופן פואטי כיצד ייראה לכאורה קיבוץ העתיד. הדימויים שלו עשויים במטען של צבע וגרפיקה צפופה ואינטנסיבית מביאים את רוח החששות של האמן מכיבוש העבר האנושי הנוסטלגי על ידי עתיד מנוכר יצוק באלמנטים מבניים. עבודותיו מבטאות חרדה קיומית.

בתערוכה מוצגים תוצרים של תהליך הבחון שתי נקודות מבט בנושא הקיבוץ. האחת, לירית במהותה, מתרפקת בערגה על מציבים ומקומות שאפיינו נוף קיבוצי שאיננו עוד. השנייה פרקטית ותורבתנית, המבקשת לעורר את הקיבוץ לדיון ושיח אקטואלי בעתידה של התנועה הקיבוצית שהחלה בתקופת "חומה ומגדל" וצועדת לקראת "מגדלי השן", אשר בה משתקפים מגמות עיור וברלנות עם פרטיות מסוג חדש. במובן מסוים התופעה מושפעת מתנועת תושבים שמי חוץ לתנועה הקיבוצית אל הקיבוץ, כמפלס מהצפיפות האורבנית של העיר. שתי נקודות המבט מכילות ביקורת ברורה, מחד, על חוסר המור דעות של הקיבוץ המתחדש לשמירה

ותיעוד של ערכי העבר המתכלים, ומאידך על האדישות לנוכח הצורך להתאים את התכנון הפיזי של המרחב למציאות הפוליטית והחברתית המשתנה.

יובל דניאלי, אמן וארכיונאי, מציג עבודות גדולות בטכניקה מעורבת הכוללת ready made מטופל. הוא משתמש בחומרים אותם הוא אוסף באתרי הבניה של ההרחבות בקיבוץ. קרשים שאותות הזמן ניכרים בהם, מסמרים חלודים וחתים כות פח מעובדים: לגדרות, לגדרות צבר ושורות ברושים. יובל דניאלי, שחווה את קום המדינה בילדותו, מעיד על עצמו: "אני משתדל להיות אמן מקומי, לצמצם את מקור הש"ראתי עד ל'טבורו של מקום'. אינני מתבייש להיות פרובינציאלי... אין לי עניין בכרוש, נאה ככל שיהיה, אם הוא לא תוצרת הבית שלי."

יוסי וסיד, נולד בקיבוץ ועזב אותו לאחר השירות הצבאי. אחרי שנים של חיים עירוניים בארץ ובארה"ב הוא שב עם משפחתו אל המעפיל וקבע בו את ביתו. הוא אומר: "כיוצר אני מתעניין במצבים חברתיים וארכיטקטוניים קיצוניים, המתרחשים לכאורה הרחק מגדר הקיבוץ ומגבולות הארץ. כאן אני בוחר לבקר את ובתוך סביבתי המיידית, הקרובה, ולראשונה בעצם לתר" גם מונחים של חרדה ודאגה, חורבן והתחדשות לשפת המקום בו גדלתי ובו אני שוב מתגורר." וסיד מציג

מציאות ישראלית, יובל דניאלי

בתערוכה עבודות הרפס על נייר, קנבס ולוחות עץ. הוא עושה שימוש בחומרים זולים וזמינים כמו מסקינג טייפ, אקריליק, זפת וטיפקס, ומתאר סצינות נוקבות הנשענות על זיכרונות ילדות וקו המיתאר של הקיבוץ הישן לצד מבט עכשווי על המציאות המשתנה.

לצורך התערוכה חברו האמנים ליצירת עבודה משותפת בה הם מנסים לבחון באופן אוטופי וקונספטואלי סיטואציה קיומית חדשה לקיבוץ. על גבי תצלום אווירי גדול ממדים של כביש 581 המקשר בין

מעבודותיו של יוסי וסיד

ביקורת ו"מודאג". קריאה נוספת מגלה ששני האמנים מכילים ביצירתם האחד את השני. שניהם בוחרים להשתמש במחשבה האוטופית ככלי לחקר השאלות הקונקרטיות הטורדות את מנוחתם. האם הקיבוץ יהפוך לאוסף הרחבות? האם השטח חים הירוקים אט אט יתכלו או שמא, משהו מהותי במציאות הנוכחית יש תנה? ואם כן איזו תפיסה חברתית קהילתית תרבותית ארכיטקטונית חדשה תיוולד? שאלות אלו התוו את הדרך לתערוכה זו.

יובל ויוסי אינם מנסים לסמן פתרונות ברורים או תכניות מורחשות. האמנות משחררת אותם לחשיבה "חסרת אחריות" שבכוחה להגיע למרחבים רחוקים יותר מכל שנות פעילותם כחברי ועדת התכנון בקיבוץ. לכן המבקרים אנחנו משאירים חומר למחשבה במיוחד בתקופה בה הגדרות המגדרות את בני הקיבוץ הולכות, מנכרות ומנצחות מציאות משתנה. שאלת המרחב האורבני של הקיבוץ עכשווית ורלוונטית מתמיד.

פתיחה: 6.10.2018 נעילה: 17.11.2018

הגלריה ברמות מנשה

"חוט אריאדנה"

מיצב, ורדה יתום, אוצרת: מירי ורנר

פתיחה ושיח גלריה בשבת 13.10.18 בשעה 12.00 - נעילה בשבת 1.12.

האמנית ורדה יתום, המוכרת כפסלת קרמיקה, מציגה בגלריה לאמנות ברמות מנשה מיצב תלוי מקום. אובייקטים מחומרים שונים ובלתי צפויים, שזורים ברצף לאורך קירות הגלריה כחוט אריאדנה המיתולוגי, שכל ייעודו הוא להוביל אל פתח המבוך, אל הפיענוח הנכסף. זהו פתיל של זרם מחשבה, הקשרים מכוונים ומקריים שנעים בהתמדה ורצף עקשני בחיפוש מענה לתהייה הגדולה והבסיסית של הקיום.

"חוט אריאדנה", מיצב, ורדה יתום

"חוט אריאדנה"

ורדה יתום | מיצב
אוצרת: מירי ורנר

פתיחה ושיח גלריה:
13.10.18 יום שבת
בשעה 12:00

נעילה: שבת 01.12.18

שעות פתיחת הגלריה:
בכל שבת 11.00 - 13.00

פרטים לפרטים קצרים:
052-3864955
קניון רמות מנשה

יוסי משה מגיע למחסיה

תושבי מחסיה ותושבי מטה יהודה,
הנכם מוזמנים לכנס שייערך
ביום ב' ה-15/10/18 בשעה 20:00
בבמה מרכזית - רחבת בית העם
במושב מחסיה
עם המועמד לראשות מועצת מטה יהודה

מר יוסי משה ובהשתתפות שרת המשפטים איילת שקד

בברכה,
יו"ר ועד האגודה וחבר המליאה -
עופר בן חמו
יו"ר ועד מקומי - יעקב יעקב

יום ב' 15/10/2018 20:00
במה מרכזית - רחבת בית העם, מושב מחסיה

לפרטים תומר כהן: 050-2230600

אחריות לניסיון!

יוסי משה לראשות מטה יהודה

מרכז המוסיקה 'קשת אילון' - פתיחת עונת הקונצרטים החדשה

יום שישי ה-19.10, בשעה 21:00, קיבוץ אילון

רון בורשסקי, מנצח

סולנית מאריא ג'וברן

המרכז המוזיקלי קשת אילון, המקדם ומטפח נגנים צעירים מחוננים מייש ראל והעולם, מוזמין את הקהל הרחב לפתיחת העונה החדשה של סדרת הקונצרטים "קשת של צלילים", אולם בר-אוריין, במרכז למור סיקה קשת אילון בקיבוץ אילון.

תכנית הקונצרטים לשנת תשע"ט, משלבת יצירות הכוללות בעיקר הרכבים של מוסיקה קלאסית, כלית וקולית, בביצוע האמנים הטובים ביותר בתחומם, מוסיקת עולם וישראלית.

בקונצרט הייחודי הפותח את התכנית השנתי: "קרובים במרחק", עם מקהלת גארי בר-תיני ומנצחה רונן בורשסקי, המשלב שירת מקהלה מעורבת בסגנון מערבי קלאסי עם מוסיקה ערבית ועממית-מזרחית. בהשתתפות: זמרת סולנית - מאריא ג'וברן, פסנתרן - ניואר אלחאטר, מעבד ומנצח - אנסמבל עבעאד.

בפרויקט "קשת אילון" תומך המיזם 'אוצ' רות הגליל, מייסודה של אשת העסקים, הידי מית החברתית והפילנתרופית רעיה שטראוס בן-דרור. המיזם מקדם עסקים וכלכלה בתחום התיירות בגליל המערבי. אתר האינטרנט של 'אוצרות הגליל', ממליץ על אפשרויות לינה, בילוי, הסעדה ומסלולי טיולים בגליל המערבי, לחופשה בהתאמה אישית.

מחיר קונצרט בודד - 80 שקלים. הנחה לתושבי מטה אשר, חברי עמותת קשת אילון, אורחי הלינה הכפרית והמלונות באזור - 75 שקלים.

לפרטים והזמנות - 077-9964447
www.ozrothagalil.org.il

יבול שיא

החודש ב

יושב ראש המועצה הלאומית לכלכלה
פרופסור אבי שמחון בריאיון חג בלעדי:

"החלב בישראל הוא הכי יקר בעולם"
"גם הביצים בישראל יקרות"
"בשנים הבאות יהיו רק מים מושבים לחקלאות"

כמה חקלאים פעילים כיום בישראל?

ראיון עם ד"ר משה ינאי ראש תחום חקלאות,
סביבה ואנרגיה בלמ"ס

הכל רק
ב יבול שיא:
ירחון החקלאות
המוביל של
ישראל

ועוד שפע
כתבות מרתקות ובלעדיות

לקבלת הירחון במייל:

יורם טביבי | מנהל עיתון "יבול שיא"

נייד: 052-2773132 | משרד 08-9159981 | פקס: 08-8690288
דוא"ל: yoram.tabibi@tmags.co.il

17.10.2018

הגן הלאומי מעיין חרוד | יום רביעי, ח' בחשון תשע"ט,
בין השעות 9:00-16:00 | כניסה חופשית

יריד איכרים "העיקר האיכר"

יריד איכרים ססגוני ומיוחד
בשיתוף עם מועצה אזורית גלבוע

ביריד יוצגו דוכנים של יצרני:

• שמן • זיתים • דבש • יינות • גבינות • תבלינים
• לחמים • ירקות ופירות • משקאות טבעיים • ועוד...

הגרלת 3 גנרטורים של
ימאהה לכל באי התערוכה.

קשר ימי
www.kesher-yami.co.il

YAMAHA
Revs your Heart

להבטחת מקומך בין המציגים:

יורם טביבי מנהל פרויקטים

מייל: yoram.tabibi@tmags.co.il | נייד: 052-2773132

עדנה זיו מנהלת התערוכה

מייל: edna.ziv@tmags.co.il

"וְהָרַבִּיתִי אֶת-פְּרֵי הָעֵץ, וְתִנּוּבַת הַשָּׂדֶה: לְמַעַן, אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶפֶת רָעָב-בְּגוֹיִם" (יהזקאל, לו', ל')

הוועידה השנתית להצלת החקלאות הישראלית

10:00 - 10:30 דברי פתיחה

אורי אריאל, שר החקלאות ופיתוח הכפר
ח"כ איתן ברושי, מפלגת המחנה הציוני
דני עטר, יו"ר הקרן הקיימת לישראל
עובד נור, ראש מועצה אזורית גלבוע
מאיר צור, מזכ"ל תנועת המושבים ויו"ר התאחדות חקלאי ישראל

10:30 - 12:00 כנס מגדלים: עידוד כחול לבן מול מדיניות היבוא

אלי אהרון, ארגון מגדלי הירקות
רני ברנס, יו"ר ענף הפירות
צבי אלון, מנכ"ל מועצת הצמחים
אורי צוק-בר, סמנכ"ל החטיבה למחקר כלכלה ואסטרטגיה, משרד החקלאות
אבשלום (אבו) וילן, מזכ"ל התאחדות חקלאי ישראל
עו"ד דודו קוכמן, מזכ"ל האיחוד החקלאי
חזי דניאל, מגדל מיישוב אחיטוב
בהנחיית: מאיר יברת, מזכיר ארגון מגדלי הירקות

12:00 - 13:30 כנס: משבר משק המים

זאביק אחיפז, מנהל אגף התפעול רשות המים
יועד לודר, מנהל אגודת המים חוף הכרמל
ד"ר אסף לוי, סגן מנהל הרשות לתכנון, משרד החקלאות
אבשלום (אבו) וילן, מזכ"ל התאחדות חקלאי ישראל
פלג אוריון, יו"ר אגף המשק תנועת המושבים
ירון סולומון, מנהל המחלקה להתיישבות, האיחוד החקלאי
בהנחיית: ארז וייסמן, מנכ"ל ארגון עובדי המים

14:00 - 15:00 הענקת אותות הוקרה לחקלאים מצטיינים

עובד נור, ראש מועצה אזורית גלבוע
איציק חולבסקי, ראש מועצה אזורית מגידו
אייל בצר, ראש מועצה אזורית עמק יזרעאל

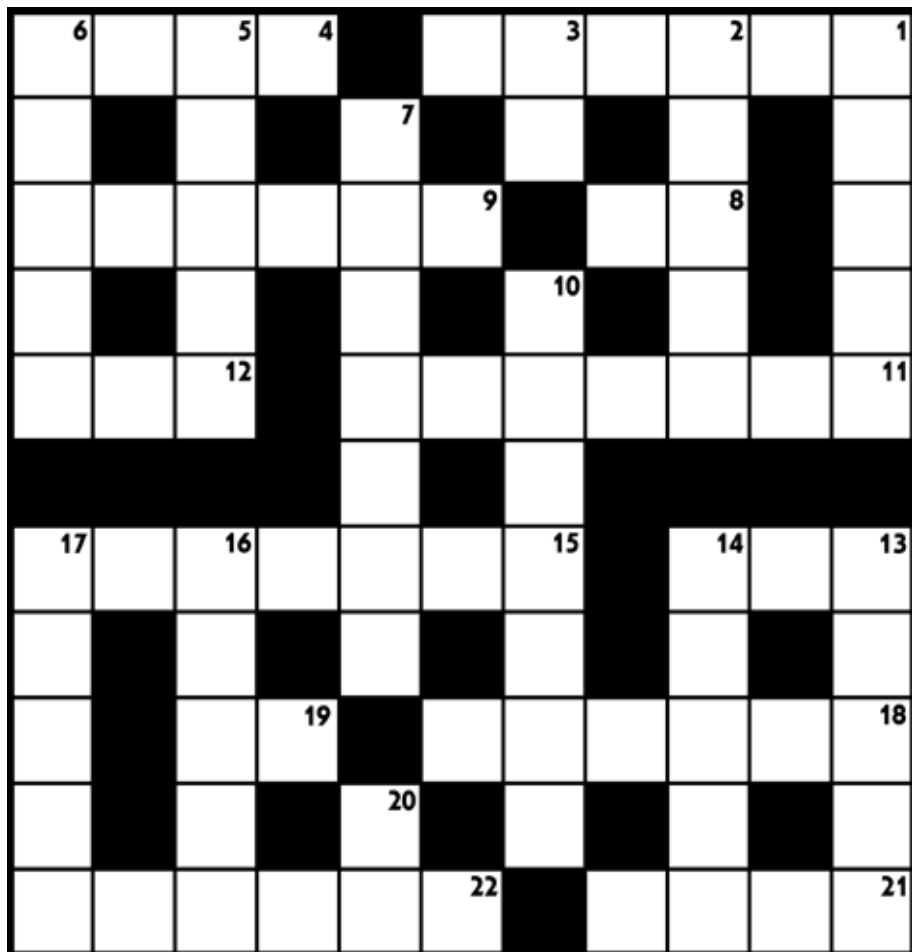
מס' המקומות מוגבל | לרישום לוועידה ניתן לפנות לעדנה זיו: בדוא"ל edna.ziv@tmags.co.il

חקלאות
ישראלית
חכמה

תשבץ היגיון מס' 284

מאוזן:

1. כלב בורח מזמר/שחקנית (6); 4. אבני הבניין של הגוף נשמעים כמו משהו שיהיה כיף לאכול (4); 8. ראו 3 מאונך; 9. אשלי מוקף בגבינה במגמת הלימוד (6); 11. הצרפתי גילתה בשובה שציון הוא קפטן האווירון (7); 12. ענה במקרה שבחרת (3); 13. גרה אצל דוקטור (3); 5. היונק הענקי ימסור עבורו אות ניצחון (7); 18. ברק גמע את טכניקת הלחימה (3,3); 19. ראו 20 מאונך; 21. טלה בהה ועוכב (כ"ח) (4); 22. נהפוך לה את העישון לרוטינה (6).

מאונך:

1. פרי 110 (5) 2. הטריק הוא שהפרי מיועד בשבילה (ש) (5); 3. (עם 8 מאוזן) נלעיט את הזהב השחור שלהם (4); 5. זה רק נדמה שחיימוביץ' באה (5); 6. יפה לראות איך לכיתה האחרונה יש טעם רע (5); 7. הפרח טמן את שיר האבל שלו ביפני (7); 10. ייקחו את הצוות לפגוש שחקן (3,4); 13. הזמרת בעלת משקל מספיק מועט (5); 14. המחלף של זו שנתמלאה (5); 16. מנעול ירא שמים יצא מרחמי (5); 17. נכשל יחד איתה להרכיב מוגינה (5); 20. (עם 19 מאוזן) צבע פלוס סטיוארט (4).

תשובות לתשבץ הקודם, מספר 283:

מאוזן: 1. מנזרים; 4. מחול; 8. נדוש; 9. ברחוני; 11. אוקינוס; 12. הגה; 13. הדק; 15. סוקולוב; 18. תפרנים; 19. עטים; 21. הרעה; 22. ישימון.
מאונך: 1. מחטיא; 2. זינוק; 5. חבורה; 6. לגימה; 7. פרוספקט; 10. פנטסטית; 13. המתנה; 14. קורקע; 16. לבטים; 17. בחשתן.

איזהו עסק חקלאי?

אדם הפעיל עסק בשם "חוות פרפרים" על קרקע שייעודה חקלאי, וגבה תשלום מהמבקרים. האם מדובר בשימוש חקלאי? בית המשפט נדרש להחליט ונימק את החלטתו

חקלאית. לטענת המבקשת, השימוש במתקן אינו פעילות חקלאית והוא אינו מותר כשלעצמו, אלא מותרת בקבלת היתר שימוש חורג לפעילות תיירות חקלאית או פנייה לדרך המלך של הגשת בקשה להיתר הכוללת תכנית נקודתית אשר תתיר את השימוש המבוצע בפועל בקרקע ומכוחה יהיה ניתן להוציא היתר כדיון.

לאחר שנשמעו עדויות הצדדים קבע בית המשפט כי אמנם נכון הוא לקבל את טענת המשיב שממנה ניתן ללמוד כי פעילות המבקרים יכולה לסייע בגיי דול הפרפרים. זאת מחמת שהמבקשת לא התיימרה להציג גרסה אחרת בתחום גידול הפרפרים.

יחד עם זאת נקבע כי מעדות המשיב עצמו, מחור סר יכולתו להצביע על הכנסות כלשהן כתוצאה ממכירת תוצרת חקלאית או לנקוב בשמו של משווק או לקוח מסחרי כלשהו של תוצרת החווה ומהודאתו כי עיקר ההכנסות באו מדמי הכניסה ששילמו המ בקרים, נלמד כי הפעילות החקלאית אינה השימוש העיקרי בחווה וככל שיש לה קיום עצמאי כלשהו (והמשיב לא הביא כל ראיה לכך) הרי שהוא בשולי הפעילות בחווה.

לפיכך, המסקנה הינה כי הפעילות החקלאית נל ווית להפעלת אתר המבקרים וכי הפעילות העיקרית בחווה, הטעם לקיומה של החווה, הוא הפעילות התיירותית (המבורכת כשלעצמה), זאת ותו לא.

בית המשפט קובע כי לאור מסקנה זו יש להבחין את השימוש בקרקע בחוות הפרפרים משימושים כגון קטיף דובדבנים וקטיף פירות אחרים במטעים ובפרדסים, בציר ענבים בכרמים או פעילות דיג חור בבנים בבריכות דגים שתכליתן העיקרית היא גידול דגים למטרת שיווק, כאשר לגבי כל אלה, ההנחה היא כי השימוש החקלאי עומד על רגליו גם ללא פעילות המבקרים ומהווה שימוש עיקרי, ופעילות המבקרים נספחת אליו. השימוש בקרקע בחוות הפי פרפרים קרוב יותר לשימוש בקרקע בפניות ליטוף בעלי חיים.

לפיכך נקבע כי הפעילות במרכז המבקרים אינה מהווה חלק אינטגרלי מגידול הפרפרים אלא כי גידול הפרפרים, דהיינו השימוש החקלאי בקרקע, היא פעילות נלווית, משנית, לפעילות אירוח המ בקרים, אשר שבשלעצמה אינה שימוש חקלאי.

בטרם אסיים ברצוני להביא בפניכם את התיאור הציוני הכל כך יפה מפי כבוד השופט יעקב גולדבי רג: "שילובם של מבקרים, ובמיוחד ילדים, בפעילות האכלת פרפרים נראית פעילות מבורכת...ביקור קהל מבקרים צעיר באתר ושיתופם בפעילות הזנת הפרפרים עשויים לטפח אצל המבקרים הצעירים סקרנות מדעית, להטעים אותם טעמה של אחריות ראשונה, כאשר על כתפיהם מונח, בעדינות, כובד משקלה של האחריות להזנת פרפר. אחריות זו משי קלה ככד בהרבה ממשקל פרפר. בנוסף, הביקור בחי וות פרפרים עשוי להעניק למבקרים חוויה אסתטית נעימה ויכולה להרעף על המבקרים את קסם יופיים של פרפרים ולכל הפחות, לסייע לחלצם לפרק זמן מסוים מספסלי כתה משמימים או מריצודי מסכים. ערכה החיובי של הפעילות, בהתאם להנחה דלעיל, אינו פוטר את המשיב מחובתו לעמוד בהוראות דיני התכנון והבנייה, בהתאם לשימוש האמיתי שמתקיים בשטח."

לצד פעילויות חקלאיות מובהקות (רפת, לולים, גר"ש וכו'), מפ עילים קיבוצים רבים עסקים שהינם בתחום "האפור", והשאלה אם ניתן להגדירם כ"פעילות חקלאית" מורטלת בספק. אין צורך לציין כי סיווגה של הפעילות הינו קריטי, בשעה שהן על פי דיני התכנון והבנייה והן על פי חוק ההתיישבות, שימוש שאינו חקלאי הנעשה על קרקע חקלאית, נחשב ל"שימוש חורג" ואסור ללא היתר, שבצדו סקציות חמורות. פסק דין שניתן לאחרונה (12.9.18) בבית המשפט לעניינים מקומיים בחדרה דן בהרחבה בסוגיית סיווג הפעילות בקרקע חקלאית, ומפאת חשיבותו בחרתי לסי קרו בפניכם בתמצית.

באותו עניין הפעיל המשיב עסק בשם "חוות הפרפרים" על קרקע שייעודה חקלאי בבנימינה. לצד גידול הפרפרים בוצעה פעילות האכלת פריים באמצעות מקלות טבולים במי סוכר. פעילות זו מבוצעת על ידי המבקרים המשלמים דמי כניסה לחווה. שאלת סיווגה של פעילות המבקרים היא שעמדה במוקד הכרעת בית המשפט. האם מדובר בשימוש חקלאי, בהתאם לייצור הקרקע, או בשימוש שאינו חקלאי?

בראשית פסק דינו מציין בית המשפט כי בהתאם להלכה יש לפרש את המונח שימוש בקרקע חקלאית באופן מצמצם "כדי שרק שימוש הקשור בטבורו אל מלאכת הייצור החקלאי, ייחשב שימוש הדרוש במי שרין לייצור חקלאי". הכרעה בשאלה האם פעילות היא חקלאית מחייבת בחינת אופיו של העסק, היקף פו, השלכותיו על הסביבה החקלאית והמדיה שיש בשימוש כדי לשנות את אופיים וייעודם של המקי רקעין החקלאיים.

בית המשפט מציין כי אחת מאבני הבוחן לסיווג פעילות כשימוש חקלאי או כשימוש למטרה לא חקלאית, הוא חלקה היחסי של הפעילות החקלאית שבה משתתף הציבור בכלל הפעילות החקלאית המתקיימת באותו אתר או בחלק מסוים מן האתר או ביחס לגידול מסוים. ניתן להבחין, למשל, בין שימוש למטרת גידול פרדס או מטע אשר בשוליו מתקיימת פעילות קטיף בשיתוף הציבור (בתשלום או שלא בתשלום), לבין שימוש שכולו או עיקרו מיועדת להשתתפות הציבור. משקלן היחסי של ההכנסות המתקבלות מן הפעילות המשלבת את הציבור בכלל ביחס להכנסות משיווק התוצרת החקלאית באותה חלקה או אותו ענף גידול אף הוא עשוי לסייע בסיווג הפעילות, כמו גם קיומם של חוזים או הסדרים עם משווקי תוצרת חקלאית או העדרם של הסדרים כאלה, אופי מדיניות הגידול (האם קצר טווח ופונה לטעמו של קהל המבקרים או מוכוון למאפייני הביקוש בשווקים החקלאיים), אפיון המועסקים במקום – האם למועסקים הכשרה וידע בעבודה חקלאית או שעיקר הכשרתם בפעילות הדרכה תיירותית באופייה. משתנה נוסף העשוי לתרום לסיווג הוא האם יש צידוק כלכלי או אחר לפעילות באתר ללא השתתפות הציבור והאם היא יכולה לעמוד על רגליה גם ללא פעילות המבקרים. בענייננו טען המשיב, כי האכלת הפרפרים באתר היא פעילות חקלאית הנלווית לפעילות גיי דול הפרפרים ומתבצעת ב"מתקן רבייה", המופעל בשיתוף הציבור תמורת תשלום. לעומתו, טוענת המבקשת, כי האתר הוא מרכז מבקרים, החורג מן השימוש החקלאי ומשמש, הלכה למעשה, לתיירות

* בב"נ (מקומיים חד') 15-08-42891 הוועדה מקומית לתכנון ובניה שומרון נ' אילון בן יוסף (פורסם בנבו, 12.09.2018)

הלווה הירוק

הלווה המופץ בכל הקיבוצים

073 - 2369058

הרפת והחלב קו לחישוב חזמן הירוק יבול שיא

עורכי דין ומידע משפטי בתחום הקיבוצים

www.law-info.co.il

עו"ד !!!
לפרסום
במדור זה
חייגי
054-6766061

www.law-info.co.il

אביגדור ליבוביץ' ושות', עורכי דין

בניה בקיבוצים: ייצוג משתכנים וחברים בבניה ב"שטח המחנה" ובהרחבות קהילתיות והסכמים מול האגודות ויזמים.
שיוך דירות: ייצוג חברים ויורשים בהליכי שיוך ירושה: צוואות, עזבונות, הסכמים בין יורשים
עיסוק ייחודי: מיסים, היטלים, דמי פיתוח, דמי היוון, מינהל מקרקעי ישראל
סניף ראשי- בני ברק: רחוב בר-כוכבא 23,

סניף צפון- עפולה: רחוב ארלוזורוב 25, בית עמציון, עפולה
טל. 03-5751531, פקס. 03-5751530, אתר: www.lieblaw.co.il

גבי מיכאלי ושות' - משרד עורכי דין

ייצוג חברי ובני קיבוץ
שיוך דירות
ליווי משפטי ועסקי להקמת יזמות חדשה ולעסקים קיימים
סכסוכים בין החבר לקיבוץ
ירושות בקיבוץ (כולל של בני קיבוץ)
ענייני עבודה

רחוב אנצו סירני 40 גבעתיים, 53241
טל. 03-5714512, mmlaw@mmlaw.co.il
www.mmlaw.co.il

שדה ושות', משרד עורכי דין נוטריון ומגשרים

ייצוג בבנייה בשטח המחנה ובהרחבות, שכירויות, מכר, מקרקעין, תכנון ובנייה סכסוכי חברים - תושבים - אגודה ירושות ועיזבונות ועוד

אופנהיימר 7 רחובות, טל. 08-9415022, 054-5677852/05
sadeh@sadehlaw.com, www.sadehlaw.com

מכירות

- קבוצה קבוצה 4x4 למטע 85 כ"ס מ' 2009
- פיאט 86-82 מודל 92 למטע.
- פיאט 880 מודל 83
- פרגסון 50-mf מודל 97
- מניטו 3 טון 4x4 2006
- מכולה ומחסן 2.5X6
- עגלת הייבר, 4 טון + נגירת
- מלגזת שדה פרנסון מודל 75
- רתכת קרדל לטרקטור
- מזלג אחורי, 3 נק' עד 1.5 טון
- דוג' 4x4 2008 s. m קבוצה זרועות קידמיות
- פיאט 45-66 מודל 99
- פורגיון 35 + 135
- מכולה משרדית + מחסן, 2.40X12 אלומניום
- מיכל קוואסאקי 612 כח סוס 2005 + 2013
- פורגיון 265 מודל 85
- עגלת הייבר 7 טון + רישוי מודל 88
- מרסס מפוח 1,000 + 1,500
- ליטר, דגניה + 500 ליטר 3 נק'
- שופל קטרפילר 14PL לרפת, מודל 90
- רכב חשמלי גרירה ומסע
- מיכלי סולר שונים
- גרובר 6.5 רגליים קוליטוטור
- פיאט 86 - 82, מ' 1995, סגור-פתוח
- מניטו מודל 82 2 טון + רישוי
- ג'ון דיר 10' 40", מודל 81' למטע '83
- סאם פורטטו 80 כח סוס 4x4 קבוצה 2010
- פיאט 500 מ' 73 4,200 שעות
- קניה * מכירה * תיווך * החלפה 053 - 5262526

היכרויות

משרד הכרויות רעות לאיסתיות/ת במשרדי ניתן להכיר בני זוג ששואפים להיות מאושרים. חוקים/ת גרושים/ת אלמנים/ת אתם אלה שהשליטה המלאה על חייכם להגשים שני משמעותי בחיכם, זמן לחייכם אושר, אל תשארו לבד. רכזו את החשיבה שלכם בחשיבה חיובית לצור שני משמעותי בחיכם. להיות מאושרים, להכיר בן/ת זוג לחיים לקצר את התהליך בעזרת נציג שני משמעותי בחיכם ונגיע למטרה. מומחית להכרויות: הורים מודאגים שילדיהם לא מצאו עדיין זוגיות כלבם. המאגר מהצפון עד לדרום כלם נבדקים על ידי תעודת זהות **לפרטים: מנהלת המשרד רעות הכרויות 052-4403890 כתובתי באינטרנט www.rdatihg.co.il**

אלמנה בת 63 אקדמאית מורה במקצועה מקיבוץ באזור עפולה מעוניינת להכיר חבר לחיים איכותי אינטליגנטי רגיש קשוב עד גיל 65 למתאימים בלבד לפנות לרעות הכרויות 052-4403890

בן 77 מקיבוץ באזור חדרה נאה בעל אישיות מקסימה, גבר עם המון נתינה רגש וסובות רציניות מעוניין להכיר חברה לחיים נאה לבבית חייכנית שפניה לזוגיות רצינית מאזור קיסריה והסביבה לפרטים 052-4768659

טיולים לחו"ל

טיול לרג'סטאן (הודו)

בעת פסטיבל הגמלים.

15 ימים, יציאה: 9/11/18

טיול לבהוטן - ארץ דקון הרעם

13 ימים, יציאה: 10/12/18.

• שני הטיולים מובטחים

לפרטים: איתי שביט - 050-5755200

או 'עולם אחר' - 1-700-708-999

www.another-world.co.il

לקוסטה ריקה

טיול מאוד חווייתי ומומלץ לכל אוהבי הטבע בביקור בשמורות הטבע

המפורסמות של קוסטה ריקה בתאריך 04/02/2019

לפרטים תמר שושני 050-7541456

קראוונים

מכירת חיסול! אתר קרואונים במחירים מפתיעים ומיוחדים. 052-2796686

*צימרים זריחה בגלובע 052-2358554

דרושים

לקיבוץ שדה בוקר דרוש/ה

מנהל/ת לענף הנוי

• יכולת ניהול והובלת צוות עובדים. • ניסיון קודם בניהול ענף הנוי - הכרחי! רצוי בקיבוץ. • רישיון טרקטור וכישורים טכניים. • התחלה מיידית. • יתאפשרו מגורים במקום.

קורות חיים ל: masha@sde-boker.org.il

לקיבוץ געש דרוש/ה מנהל/ת כספים

קו"ח למייל: yogev_law@gaash.com

לקיבוץ אדמית דרוש/ה

מנהל/ת כלכלי

משימות עיקריות

- ניהול, בקרה וקידום כל הפעילות העסקית של קיבוץ אדמית ותאגידיו.
- ייזום ופיתוח עסקי.
- השכלה רלוונטית וניסיון בניהול קיבוצי.
- הקף המשרה: 50%

לאימייל: kadamitbusiness@gmail.com

תיקוני מחשבים

Pk מחשבים

המחשב התקלקל?
צלצל ונגיע עד אליך

99 שקל לביקור!

הטכנאים שלנו מקצועיים, סבלניים ועשירי ניסיון. מעל 20 שנים בשירות הקיבוצים והמושבים

שירות אישי עד הבית/העסק בכל הארץ!

שיחת חינם: 1800-101-480

מעוניין לפרסם בלווה הירוק?

לפרטים: kav_daf@tmags.co.il
0732369058 ☎

רוצה לפרסם?
שטח זה יכול להיות שלך!
לפרטים
073-2369058

can-am TRAXTER

השותף האולטימטיבי שלך לכל משימה

65,765 ₪
ב-24 תשלומים שווים (*)
כולל אבזור מקורי
גג, חלון זכוכית עם מגב ומתז מים

יוצא לעבודה? אתה מוזמן להכיר את TRAXTER - השותף האולטימטיבי שלך לכל משימה. הוא מצטיין בעבודה עם מבנה קשות, יכולות מצוינות בעומס ועם אמינות מוכחת. וכדי להקל עליך במהלך יום העבודה הוא מעניק לך ולנוסע מרחב ייחודי, נוחות ובטיחות כמו שלא הכרת. TRAXTER טרקטור משא חדשני של CAN AM.

TRAXTER PRO HD8

TRAXTER HD8

שנתיים אחריות ללא הגבלת שעות עבודה

טיפול כל 200 שעות

מנוע ROTAX עתיר מומנט מסוג V-TWIN עם מוניטין מוכח

עופר אבניר
www.ofervanir.co.il

can-am

* 8588

מסלולי אשראי
ייחודיים
עד 60 תשלומים

TRADE IN
הזמן נסיעת מבחן

אולם תצוגה ראשי, רח' הסדנה 6 תל אביב, ואצל המפיצים המורשים.
*המחיר לדגם HD8 לפני מע"מ ואגרת רישוי בסך 464 ₪ | *למשלמים בכרטיס אשראי.
אזור דרום: ליאור - 052-3276900 | אזור מרכז: לירן - 052-7231414 | אזור צפון: סמדר - 052-7243055